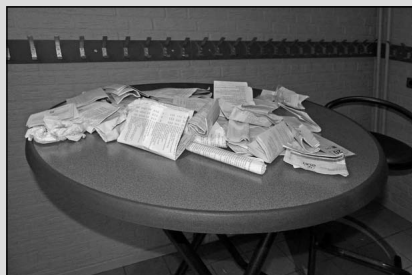

NIEUWS

Stille getuigen na een druk bezochte winterserietocht vanuit Esch

Maar liefst 4 vervolgverhalen bereiken de 'finish' in dit nummer

Nieuwe serie: Peter van Beljouw loopt van Noordkaap naar huis

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

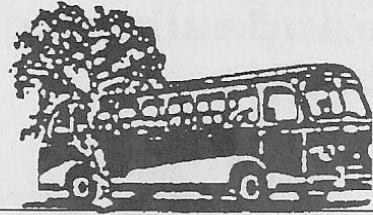
Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IVV)

*In dit nummer o.a.
een terugblik op
een zeer geslaagde
jubileumtocht van
Wandelen op Dinsdag,
waaraan een speciaal
tintje was gegeven*

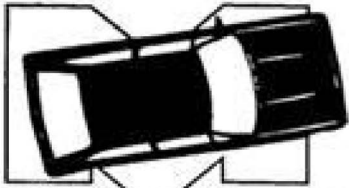
Burgemeester van Oerlehof 8
5491 AP Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

M.V.D. HEIJDEN

autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Café Biljard

Schonmoeder

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP

reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven
info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

VACATUREBANK

Voor het goed kunnen organiseren van onze activiteiten zijn veel vrijwillige handen nodig. Momenteel zijn wij op zoek naar mensen voor de onderstaande functies:

Voorlopers dagtochten op zondagmorgen (vooral wandelaars met een snelle tred)

Verzorgers dagtochten op zondag

Verzorgers en tijdwaarnemers lange afstands- en prestatietochten

Chaufeurs en verzorgers Kempenlandtocht / Kempische Wandeldagen

Hebt u belangstelling, informeer dan gerust bij onze medewerkers of bel eens met:

Paul Kanters (06-16885375)
Pierre Emans (06-34161600)
Henk Plasman (06-10980674)
Hans Janssen (040-2260704)

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgev.)
Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-
Efting, Rinda Scheltens (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 23 februari 2014
Lupinelaan 27, 5691 WC Son
olatnieuws@olat.nl
info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie)-ogahlers@gmail.com
Angélique van Deursen (webmaster)
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen
Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

Kon. Drukkerij Em. de Jong BV, Baarle-Nassau

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Vooruitblik Clubreis Tongeren-Alden Biesen	Ad van Asten	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Dagtochten		4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT		6
Bij Joop aan tafel	opgetekend door Ad van Asten	7
Onze jarigen / Ledenadministratie	Jet Dreesen	8
Gekleed	Co Tops	8
Van de bestuurstaafel		9
Een prachtig OLAT-dagje (Esch)	Lies Wesseling	10
Terugblik op een zeer geslaagde jubileumtocht (WoD)	Myriam van den Berg	11-12
Vooruitblik Dagwandeltocht De Rips	Myriam van den Berg	12-13
Noordkaap-Gallivare 2012 (670 km) (1)	Peter van Beljouw	14-15
Prikbord		16
LPS: Nieuws en Agenda	Frank Marchand	17
De Meraner Höhenweg in Zuid Tirol (2, slot)	Kees van Vessem	18-21
Wandelvierdaagse van Chantonay (2, slot)	Rinda Scheltens	21-23
Met Lieske op pad (5, slot)	Lies Wesseling	24-26
Wandelen op het Pieterpad, deel 2 (4, slot)	Piet Jansens	27-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK CLUBREIS Tongeren-Alden Biesen

Op 22 maart begint onze eerste clubwandeling in de oudste plaats van België: Tongeren in de Haspengouw. We volgen de route van de GR 128, de oostelijke Vlaanderenroute, die over een afstand van 293 km van Aalst naar Aken loopt.

Na een eerste kopje koffie gaan we naar het startpunt van vandaag vlakbij het kasteel van Betho, een optrekje uit de 17e eeuw. Na het uitkomen van een dalende holle weg krijgen we een prachtig uitzicht op het kasteelpark. We passeren een sportcentrum en komen na een goede kilometer in Mulken met een kerk uit de 13e eeuw en iets verderop weer bij een kasteel met een bekende naam: Rooi. Het dateert uit de 14e eeuw en is later uitgebouwd tot een vierkantshoeve. Het geheel ligt aan een vijver waar we omheen lopen.

We naderen dan al gauw Zavelberg, dat net als Mulken en Neerrepn tot Tongeren behoort. Het gebied is glooiend en dat maakt dat we regelmatig kunnen genieten van mooie vergezichten. We nemen nu een meer zuidelijke koers en bereiken Riksingen, waar vooral de oude toren van de St. Gertrudiskerk opvalt. Deze toren is een overblijfsel uit de Romeinse tijd. In het portaal van de kerk is nog een inwijdingsteen te vinden uit 1036.

Buiten de woonwijken komen we door een prachtig dal en het Molaterbos; daar nemen we weer eens een holle weg. Hier wel even opletten, want de markering is iets moeilijker! Na het oversteken van een onbewaakte spoorlijn gaan we rechtsaf tussen de kerk en kasteelmuur door en krijgen dan uitzicht op de vijver van het 17e eeuwse kasteel 's Heren-

elden. We nemen hier een mooi geasfalteerd wandelpad dat tussen een meidoornhaag en dennen door loopt. Dan komen we in het dorp met dezelfde mooie naam als het kasteel.

Het volgende gebied roept herinneringen op aan de vroegere wijnbouw, die hier al door de Romeinen tot bloei werd gebracht en die floreerde tot in de 17e eeuw. Net voordat we bij de Wijngaardbossen komen, gaan we zelfs even klimmen en bereiken uiteindelijk Hof ter Poorten, een grote vierkantshoeve met rijke geschiedenis. Via Alt-Hoeselt gaan we naar Werm. Ook hier weer volop historie zoals een Lieve Vrouwekapel uit de Frankische tijd. Ook treffen we hier nog paalstenen, oude grensafbakeningen.

Onder Hoeselt klimmen we via een holle weg en komen terecht tussen de boomgaarden. Een jeugdkapel is een richtpunt voor de juiste route. Daarna steken we de autobaan over en gaan al gauw linksaf om een kijkje te gaan nemen bij de Demer, een riviertje dat door een prachtige vallei stroomt. Op onze weg richting kasteel Alden Biesen vallen daarna vooral de bomen met talrijke maretakken op.

Het wordt zeker weer volop genieten op deze glooiende route met prachtige uitzichten en veel historische hoogtepunten in de vorm van talrijke kastelen. Dus zeker de moeite waard om u alsnog aan te melden via: clubreizen@olat.nl; dat kan nog tot 14 dagen voor de tocht.

-Ad van Asten-

(praktische informatie op pag. 5)

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10:00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé - meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg - is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Piet van der Zande 040-2263198 p.zande3@upcmail.nl
Mieke van Boxtel 0411-622188 acvan boxtel@home.nl
Truus Kusters 0478-541276 h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
18 febr.	Maashorst Zeeland	Camping Heische Tip, 0486-451458 Straatsven 4, 5411 RS Zeeland
4 mrt	Carnavals- tocht	Pannenkoekhuys De Pimpernel, 073-5030509 Werkkant 17, 5258 TC Berlicum NB
18 mrt 2)	Ommetje Dorplein	Gemeenschapscentrum De Schakel, 0495-518 603 St. Barbaraweg 1, 6024 AR Budel-Dorplein
1 april	Vica Versa naar Vesseem	Café de Kempmaan, 013-5142437 Willibrordstraat 14, 5091 CD Middelbeers
15 april	De Oetert	Eetcafé 't Jagershuis, 0492-331396 Hogeweg 2, 5715 AR Lierop
29 april	Haanwijk	Brasserie/lunchroom la Cour, 073-6211803 Leeghwaterlaan 61-63, 5223 DS 's-Hertogenbosch
1) geen cafépauze 2) cafépauze op startplaats		

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap Pastoor Teurlingsstraat 30,
Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode
Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit De Vresselse Hut, Vresselseweg 33, Sint-Oedenrode.

AGENDA

Datum	Startpunt
11 februari	De Beckart
18 februari	De Vriendschap
25 februari	Oud Rooy
4 maart	Den Toel
11 maart	De Beckart
18 maart	De Vriendschap
25 maart	Oud Rooy
1 april	Den Toel

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375
Peter van de Laar 0413-474759
Betsie van Mil 0413-475454

De verzorging tijdens de tocht vanuit Esch was weer prima!

CLUBREIZEN

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren clubreizen naar de mooiste gemarkeerde wandelroutes in België, Duitsland en Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2014

22 mrt	GR 128	Tongeren - Alden Biezen	26/21 km
26 april	GR 57	Athisnes - Bomal	24/18 km
21 juni	GR 57	Bomal - Ereeze	24/19 km
20 sept.	GR 5	Banneux-Chapelle - Berizenne	25/18 km
25 okt.	GR 573	Chaufontaine - Ensival	26/20 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 28,00	€ 32,00
	<i>De prijzen zijn onder voorbehoud</i>	

Inschrijven:

Tot uiterlijk 14 dagen van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer. Geld overmaken op bankrekening IBAN NL34RABO 157950743 ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode.

Na-inschrijven:

Alleen mogelijk na vooraf informeren bij Toon van Wordragen of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van €1,10 administratiekosten) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen
0495-537775
clubreizen@olat.nl

DAGWANDELTOCHTEN

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau	geopend vanaf	07.15 uur
	inschrijving vanaf	07.30 uur
	finish voor	17.00 uur

Afstanden	Starttijden
40 km	08.00-09.00 uur
30 km	08.00-10.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur

Inschrijfgeld:	10 km	€3,00
	15 km	€3,50
	20 km	€4,00
	30 km	€4,50
	40 km	€4,50

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting

OLAT-leden €2,00 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden €0,50 op vertoon lidmaatschapskaart
Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
winter@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 16 februari 2014	De Rips (Gemert-Bakel) Party Centrum D'n Eik 5764 PR Mr. Hertsigstraat 5
Zondag 16 maart 2014	Weebosch (Bergeijk) Café Zaal 't Heuveltje 5571 LZ Weebosch 68
Zondag 19 oktober 2014	Olland (Sint-Oedenrode) Gemeenschapshuis De Loop'r 5491 XP Pastoor Smitsstraat 40
Zondag 16 november 2014	Nistelrode Feesterij de Hoefslag 5388 HJ De Wan 1a

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
Henk Plasman (*wedstrijdsecretaris*)
lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Hans Janssen, Antoinet Gooren

Verzorging

Hans Janssen (*Dagtochten*), Tony van Duijn (*KWD*); Jo Willems (*magazijnbeheer*); Jo Lepoutre (*Vierdaagse-team Nijmegen*), Frank Marchand (*LPS en bestuursafgevaardigde*), Vacant (*Avond4daagse*)

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*),
0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
clubreizen@olat.nl
Pierre Emans, Jan Hendrix, Theo Boumans
Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven,
kwd@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders,
Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Piet van der Zande (*coördinator*), 040-2263198
Mieke van Boxel, 0411-622188;
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelwegen

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Otto Ahlers (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473
bankrek.nr. 1579.74.154

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter
Joop Wesseling
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Bestuurslid
Ad Verbakel
Past. Bogaertsstraat
12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

Waarnemend Secretaris
Antoinet Gooren
Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid
Frank Marchand
Deursenstraat 7
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl

Bestuurslid
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

**vacature
secretaris**

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

BIJ JOOP AAN TAFEL

Nu zijn jullie aan het woord

Wat hebben we genoten in en rond die oorspronkelijk kleinste gemeente in Noord-Brabant. De Romeinen hebben er de basis gelegd en dat is te merken ook bij binnenkomst. De straatjes zijn er amper breed genoeg om ons door te laten en dat benadrukken ze daar nog eens door extra versmallingen en hobbels dwars over de weg aan te leggen. Natuurlijk nooit rekening gehouden met de komst van 1103 wandelaars op een zekere zondagmorgen in 2014. En dan die paden, die er bij lagen alsof ze speciaal voor ons gebaad waren. Dat is om blij van te worden en dat zijn we ook!

Nou, we zijn klaar om u te ontvangen. In bijgaand boekwerkje leest u alles over ons wedervaren in het afgelopen jaar en bovendien heeft onze penningmeester nog iets overgehouden voor een traktatie aan het begin van onze jaarvergadering. Bij voorbaat verheugen wij ons op jullie komst en mocht het te talrijk worden, de tuindeuren kunnen nog steeds open.

Eerder deden we een oproep om versterking en die uitnodiging ligt er nog steeds, zij het dat er gehoor is gegeven aan deze uitdaging. Ons bestuur zal bovendien aangevuld worden om de werkzaamheden in een breed vlak uitvoering te geven. Als voortvloeiende uit intern beraad over onze toekomst zullen wij u een paar voorstellen doen. Wij hopen dat ze goed vallen en dat u met ons de bakens wilt verzetten naar een aantrekkelijke toekomst.

Tijdens onze jaarvergadering zijn wij eveneens in de gelegenheid om bepaalde mensen eens extra in het zonnetje te zetten voor hun voortdurende inzet en paraat staan voor de club. Wij zijn blij om deze speciale uiting van dank over te kunnen brengen namens u allen en bevestigd door onze commissie Onderscheidingen. Het benadrukt tevens de voortdurende noodzaak om vers bloed bereid te vinden om onze activiteiten ten uitvoer te kunnen brengen zoals in de traditie van OLAT past.

Jubilairissen en prijswinnaars, vanaf deze plek van harte gefeliciteerd.

Aan de uitvoering van ons programma wordt volop gewerkt.

Binnenkort alweer de tweede tocht van onze winterserie. Meer variatie dan dit jaar is hier niet mogelijk. Waren we vorige maand nog in de Meierij, nu verwelkomen wij u graag in hartje Peel en volgende maand ligt het parkoers voor u klaar in de Kempen. Wat kan een wandelaar meer wensen.

Natuurlijk een dagje stappen door de week, of met de bus naar België, zelfs wandelaars die er iets meer vaart in willen houden kunnen in deze periode bij uw club terecht. Wie zien graag dat u daar ook gebruik van maakt.

Tot ziens op een van onze tochten en natuurlijk een gezellige jaarvergadering gewenst.

-het tafelteam: Joop en Ad-

NIEUWS KORT

EEN STAP NAAR EEN GEZONDE TOEKOMST

Dat wandelen gezond is, wil de Oldenzaalse huisarts Greven zijn patiënten aan den lijve doen ondervinden. Twee keer per week wandelt hij met een groep ongeveer een half uur door de omgeving. De groep bestaat inmiddels uit dertig deelnemers en er haken steeds meer belangstellenden aan. De dokter heeft ondertussen assistentie ingeroepen van zijn collega Yvonne Schilthuis om de continuïteit te waarborgen. Het idee ontstond na het zien van een Amerikaans filmpje waarin getoond werd dat mensen die inactief zijn een veel grotere kans hebben om te sterven dan mensen met allerlei ernstige kwalen en aandoeningen.

Het motto is: Elke stap is er een naar een gezonde toekomst.

SPORT EN NATUUR

Natuurmonumenten en sportzaak Bever gaan samen voor in natuurbescherming. Beide organisaties gaan mensen inspireren om buiten meer actief bezig te zijn.

Naast financiële ondersteuning door Bever stimuleren beide partijen o.a. trailrunning in de natuur. Zij doen dit om mensen ervan te overtuigen dat actief genieten van de natuur in eigen omgeving net zo leuk en avontuurlijk kan zijn als verre reizen maken. Vaak hoeft je er zelfs nog geen 10 minuten ver voor van huis.

BELEVINGSPAD

Het Nationaal Park de Hoge Veluwe beschikt sinds enkele maanden over een belevingspad. Het pad is speciaal bedoeld voor mensen met een beperking en is uitgezet over een afstand van ruim anderhalve kilometer. Scootmobieler en mensen met een rolstoel kunnen het pad goed bereiken.

Uit: Te Voet

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

FEBRUARI

16-2	Paul Koks	's-Gravenhage
16-2	Nelly Veldhuis	Kerkdriel
17-2	Petra Tops	Veldhoven
17-2	Sjaan Cissen	Nistelrode
17-2	Iris van Limburg	Nijmegen
18-2	Doortje van den Akker	Eindhoven
18-2	Gerrie Makkink	Eefde
18-2	Francien v Genugten	Sint Oedenrode
19-2	Peter Nijssen	Sint Oedenrode
19-2	Ria van den Boomen-Scheepers	Beek en Donk
19-2	Corrie van Heeswijk	Schijndel
20-2	Ineke Daelmans	Helmond
20-2	Marij Verberkt	Helmond
21-2	Ria van der Heijden	Volkel
21-2	Hans Bontekoe	's-Hertogenbosch
21-2	Henny van Megen	Rhenen
22-2	Janny de Vries	Eindhoven
22-2	Jan van Berkel	Erp
22-2	Jeroen van Altveer	Eindhoven
22-2	Laura Essens-van Vijfeijken	Aarle-Rixtel
22-2	Laura Broekhuizen	Sint Oedenrode
22-2	Loek Labout	Amsterdam
23-2	Gonnie van de Wijdeven	Son
23-2	Alice van Dyk	Swifterbant
23-2	Marja vd Heijden	Sint-Oedenrode
24-2	Servee Derks	Leiden
24-2	Hans van Heeswijk	Schijndel
24-2	Elly van Berkel - Kleinee	Tilburg
25-2	Theo Tromp	Weert
27-2	Ellie Perham	Eindhoven
27-2	Gerrie de Jong	Eindhoven
27-2	Kees Kooistra	Eindhoven
27-2	Maja de Wit	Zijtaart
28-2	Arnold de Haan	Sint Oedenrode
28-2	Hans van Grol	Enschede
28-2	Bep van der Heijden	Beek en Donk
29-2	Ton Schenkelaars	Veldhoven

MAART

2-3	Jan van Dalfsen	Eindhoven
2-3	Gerrit Arfman	Kapel Avezaath
3-3	Frank Weimar	Best
3-3	Jos van de Velden	Sint Oedenrode
4-3	Margriet vdBoogaard-van Heel	Berlicum Nb
4-3	Frans Clijsen	Sint-Oedenrode

5-3	Nina Hoogerbrugge	Berkel en Rodenrijs
5-3	Piet van Schijndel	Sint Oedenrode
6-3	Jos Raaijmakers	Nuenen
6-3	Jan van den Elzen	Volkel
9-3	Gerrit van Hees	Maarheeze
9-3	Miek Ligtfoot	Helmond
9-3	Clara van Dooren - van Rooij	Best
9-3	Coos Verburg	Driebergen
10-3	Cor van der Heijden	Geldrop
10-3	Marijke Leenders-Migchels	Aarle Rixtel
10-3	Tonnie de Boer - Weeda	Ommel
10-3	Rob Vaessens	Deventer
10-3	Jan Ronner	Utrecht
10-3	Maria Kuiper-van den Barselaar	Eindhoven
11-3	Frits Mennen	Heteren
11-3	Hannie Sterken - Verberne	Helmond
12-3	Gerrit van Haandel	Zeeland
12-3	Pieta van Boxmeer	Boekel
13-3	Marietje Jansen	Uden
14-3	Anneke van de Wouw	Moergestel
15-3	Anneriet Janssen	Beek en Donk
15-3	Joop Brans	Son en Breugel

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060

leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGING

Rick Liesting,

Brinkpoortstraat 2, 7411 Deventer

AANMELDINGEN

Dhr. Ad Brouwers, Sint-Oedenrode

Dhr. Jan Smit, Eindhoven

Dhr. Jo Gorris, Eindhoven

Dhr. Peter Markus, Sint-Oedenrode

Dhr. Adriaan van de Ven, Liempde

OPZEGGINGEN LIDMAATSCHAP

Dhr. Wim Vegers, Rosmalen

Gekleed

Ik heb eens goed rondgekeken tijdens de vorige jaarvergadering. Wat zien jullie er anders uit, onherkenbaar zelfs. Nu eens geen wandelkleden, maar een zondags kleedje, net pak, sommigen zelfs met stropdas. Al waren er toch een paar komen aanwandelen, die zaten met gelijkstinkenden bij elkaar. Menig neus werd opgehaald, maar ja, je bent wandelaar of je bent het niet.

En wat gedraagt men zich anders. Hoor je tijdens onze wandelingen 'woar ga de gij volgende keer lopen' of 'ik zie oe never nooit nie mèr' om maar twee van de vele Brabantse dialecten door elkaar te gebruiken. Nee, tijdens de ledenvergadering is dat wat anders. 'Ken ik u ergens van'. Zelfs wandelaars kunnen stomme vragen stellen.

Zelfs het stukje vlaai wordt anders genuttigd. Schuiven de wandelaars normaal gezien de vlaai naar binnen nu wordt netjes met een vorkje gewerkt, tenminste voor zover men dat kan. Maar ook de echte koffie wordt zeer op prijs gesteld. Iets anders dan het bekertje met ? onderweg.

Maar wat mij het meest verbaast is de inbreng in de vergadering. Hoor je tijdens de tochten nog al eens geklaag, in de vergadering hoor je daar nagenoeg niets van terug. Jammer, het mopperen mag nu ook zelfs in een van die Brabantse dialecten. Ik zou zeggen: kom naar de ledenvergadering en doe je zegje.

-Co Tops-

BRAINSTORMSESSIE

Het jaar was nog maar 3 dagen oud toen het voltallige bestuur van OLAT bij elkaar kwam om te overleggen wat ons in de komende jaren te doen staat. We waren te gast in De Vresselse Hut, een prettige accommodatie in het buitengebied van Nijnsel onder Sint-Oedenrode. Op de agenda slechts een beperkt aantal onderwerpen die aan de orde konden komen. Het zijn punten die onze volle aandacht verdienen, maar waarvoor op onze reguliere maandelijkse bestuursvergaderingen te weinig tijd beschikbaar is. Besloten is om deze onderwerpen, waarover wij een fundamenteel besluit hebben genomen, tijdens de komende jaarvergadering aan u voor te leggen.

BRABANTSE NATUURPOORTEN

Sinds april 2013 bestaat in Brabant het initiatief om bepaalde startpunten aan te wijzen van waaruit de natuur op een gemakkelijke manier is te ontdekken en te beleven. Momenteel zijn er 9 van deze speciale uitgangspunten naar de natuur aangewezen. De Vresselse Hut is daar een van. De uitbater van deze accommodatie heeft OLAT benaderd om in de natuurrijke omgeving van deze toegangspoort een padennetwerk samen te stellen waarin de doelstelling van het project volledig tot zijn recht komt. Omdat in dit project ook Vrijetijds huis Brabant deelgenoot is, proberen wij om elders in de Kempen/Peel de namen van de onze doorgaande wandelpaden in de publiciteit te laten meeliften op de publicatieborden. Uiteraard is OLAT graag op deze uitnodiging van de Vresselse Hut ingegaan. De officiële opening van deze natuurpoort is voorzien in april. Over de juiste datum en invulling is momenteel nog overleg. Op de jaarvergadering en bij andere gelegenheden komen wij hier graag op terug.

CURSUS WANDELBEGELEIDER

Onder Prikbord leest u over de mogelijkheid om deel te nemen aan een cursus wandelbegeleider. Het initiatief hiervoor is genomen door Eline Jansen en wordt aanbevolen door onze commissie Rooise Wandelingen. Uiteraard zijn wij als bestuur erg ingenomen met dit initiatief en steunen het volledig. De cursus, die overigens gratis is, sluit mooi aan op een breder draagvlak dat op onze jaarvergadering ter sprake zal komen als onderdeel van de toekomst van OLAT.

De cursus wandelbegeleider is een faciliteit van de KNBLO-NL.

DE BESTUURSTAFEL

Op 14 januari hielden wij de eerste van onze maandelijkse bestuursvergaderingen. Deze stond geheel in het teken van de voorbereiding op onze komende jaarvergadering. Buiten de reguliere bestuursleden waren op uitnodiging ook 2 kandidaat-bestuursleden aanwezig. Zij konden zodoende al iets proeven van wat er te wachten staat.

De Grenzeloze Tocht viel met slechts 482 deelnemers aan Nederlandse kant wat tegen. Wel hebben we de indruk dat een flink aantal deelnemers met de bus vanuit Luyksgestel eerst naar Lommel-Werkplaatsen is gereisd om er zeker van te zijn dat het traject Sahara in de route op betreffende afstand was verwerkt.

De commissieverslagen zijn in goede orde binnengekomen en kunnen met het clubblad van februari naar de leden worden gestuurd. Onze penningmeester legt nu de laatste hand aan de afsluiting van het boekjaar 2013 en staat open voor het oordeel van de Kascontrolecommissie.

De lijst met persoonlijke uitnodigingen voor de vergadering ligt klaar. Het betreft hier leden die op de jaarvergadering speciaal in het zonnetje worden gezet vanwege hun langdurig lidmaatschap, prestatie vanwege het clubkampioenschap of persoonlijke wandelprestatie en leden die op grond van hun voortdurende inzet voor de vereniging op voordracht van de commissie Onderscheidingen een speciale erkenning krijgen toebedeeld.

Onze voorzitter was op uitnodiging tussentijds aanwezig bij de jubileumtocht van WoD. Op locatie werden ten overstaan van 76 deelnemers appelflappen uitgedeeld en konden de deelnemers naar een paar toespraakjes luisteren. Het werd een vrolijk geheel. De huidige coördinator Piet van der Zande treedt terug en zijn plaats wordt ingenomen door Myriam van den Berg, een vertrouwde naam bij OLAT vanwege haar voorbesprekingen op wandeltochten.

De Mountainbike club heeft laten weten in principe door te willen gaan met een wandeltocht op de vooravond van het evenement 24 uur van Gulbergen. Wij houden dit nog even in beraad.

Ons clubblad behoudt de huidige status en blijft in de papieren uitvoering het officiële communicatieorgaan van OLAT. Om portokosten te besparen wordt het clubblad voortaan in digitale vorm naar onze buitenlandse leden verstuurd. Deze worden verzocht hun e-mailadres door te geven aan het secretariaat.

Contactpersonen van onze commissies hebben of krijgen in de toekomst de @olat.nl uitgang bij hun e-mailadressering. De gedachte daarachter is het waarborgen van de continuïteit. In geval van ziekte of anderszins kan zo makkelijk informatie worden doorgespeeld die belangrijk is voor een goede organisatie.

ON-LINE VOOR-INSCHRIJVEN KWD EN KEMPENLANDTOCHT

Op onze website is wederom de mogelijkheid aanwezig om digitaal in te schrijven voor de Kempenlandtocht of de Kempische Wandeldagen. Een makkelijke manier om te profiteren van de voor-inschrijfkorting.

-Ad van Asten-

19 januari 2014

Een prachtig OLAT-dagje

Met een prima zaterdag voorafgaande, was ook zondag 19 januari een heerlijke wandeldag. Er werd gestart vanuit Esch, echt een klein gezellig Brabants dorpje. De start was natuurlijk direct om de hoek van de kerk vanaf "Ons Café". Meteen bij de start merken we dat veel mensen er vandaag zin in hebben. Het is nog wat bewolkt, maar in ieder geval droog, weinig wind, niet te koud, dus ideaal wandelweer.

Het eerste stuk voert ons over landgoed Eikenhorst (nee, niet helemaal in Wassenaar, maar gewoon in ons eigen Brabant). Heerlijk slingerende paadjes tussen vijvers en veel rododendrons. Voor degenen die aan de start de koffie overgeslagen hebben komt al snel de eerste wagenrust in zicht op 4,7 km. Daar smaakt de thee of koffie prima, maar er wachten nog meer kilometers, dus al vlot weer opgestapt.

Hoewel het gisteren vogelteldag was, zijn ze er vandaag ook weer, nu al wat vogelgeluiden. Vraag me niet wie of wat, ik herken alleen een specht en dat is niet zo moeilijk natuurlijk. Omdat de bomen nog kaal zijn, kan ik hem ook "spotten". De weg gaat verder door de bossen, lees sparren, van omgeving Boxtel en zo gaat het richting camping Dennenoord waar alweer een tweede rust is op 8,9 km. Er zijn al genoeg liefhebbers voor erwtensoep, maar dat sla ik toch maar over.

Na deze rust wordt het echt spannend, OLAT-paadjes. We laten de verharde paden achter ons en "mogen" door een klaphek Uilenbroek in, in beheer bij Brabants Landschap. Heb ik toch mijn zwemdiploma thuisgelaten. Maar gelukkig heb ik waterdichte schoenen en die heb je hier wel nodig. Het gras is hoog en zeer drassig, maar afgezien van een paar "onderdompelingen" kom ik hier heelhuids en droog doorheen. Nu gaat het verder naar landgoed Kampina, een voorrecht voor de 30 en 40 km-lopers. Natuurlijk ben ik hier wel eerder geweest, naar niet op deze paadjes.

Wat een cadeautje, wat is het hier mooi. Heb ook geen last meer van het verkeer, hier is alleen de heide, enkele dennen, een vennetje. Ik ben geen Vincent van Gogh, maar de natuur leent zich wel voor een prachtig schilderij, en dat cadeautje krijg ik hier zomaar aangereikt; als dan ook nog een klein zonnetje doorbreekt is de dag volmaakt. Dit geeft nou echt een geluksgevoel.

Toch moet je wel met de voetjes op de grond blijven, want waar vennen zijn is water en dat loopt ook wel eens over stukjes waar wij doorheen moeten. Ach, het valt allemaal reuze mee, de ondergrond is zand; het wordt pas lastig als de bodem van klei is, dan is het pas echt moeizaam. Ik loop dus echt een beetje te niksen, geen gedachten, geen boodschappenlijstjes, geen klusjes, gewoon hier lopen en genieten.

Uiteindelijk kom ik weer in de "bewoonde wereld" waar het ineens Oisterwijk heet, ook mooi hoor, veel bungalows, campings, etc. Op eentje ervan is de OLAT-rust, dat is bij de Posthoorn. Laat ik nou toch verwelkomd worden door live pianomuziek!

Dat is een plezierige verrassing. Ons zeer muzikale OLAT-lid Ton de Jong heeft de fluit even aan de kant gelegd en leeft zich nu uit op de piano. Omdat ik niet al zijn Ierse ballads mee kan zingen houden we het op de Beatles, Let it be en Roberta Flack, Killing me softly.

Ik pauzeer hier iets langer dan m'n bedoeling was, maar het is de moeite waard. Thank you for the music, Ton.

Na dit intermezzo is de laatste wagenrust niet ver meer en hier is het ook volop erwtensoep eten voor de liefhebbers. Nu nog een kleine 5 km en de kerktoren van Esch komt in zicht.

Een beloning voor de organisatie: 1.103 wandelaars. Chapeau, bedankt voor de mooie route en goede verzorging.

-Lies Wesseling-

Terugblik op een zeer geslaagde Jubileumtocht

In het vorige nummer van OlatNieuws kondigde Piet van der Zande het al in een aantrekkelijk artikel aan: WoD (Wandelen op Dinsdag) viert haar 15-jarig bestaan.

De commissie WoD had zich van tevoren de organisatie van de jubileumwandeling van 7 januari toegeëigend, zodat er een speciaal tintje aan kon worden gegeven. En het is inderdaad een heel bijzondere en geslaagde dag geworden!

Normaal druppelen de wandelaars vanaf 09.00 uur binnen op het startadres. Maar deze keer werd meteen al duidelijk dat deze dag anders dan anders zou worden. Het druppelde de Vresselse Hut niet binnen, nee, het stróomde binnen. En ze bleven maar komen. Uiteindelijk stopte de teller op 76!

Nodigde het stukje van Piet zo uit? Was het het mooie weer? Misschien de goede voornemens voor het nieuwe jaar...? Hoe dan ook: een jubileumwandeling met een record aantal deelnemers! Wat een mooi begin.

Onder een vrolijk schijnend zonnetje gingen we van start, een wandeling vol afwisseling: bossen, vennen, het mooie landschap rondom de Dommel.

Er werd genoeglijk (bij)gekletst. Kort na de feestdagen was er weer voldoende gespreksstof.

Na een uurtje liepen we het bosgebied uit en ondanks het vroege tijdstip liepen we tot onze verrassing het erf op van de museumhoeve Strobol, voor de

vrijwilligers van OLAT een bekende plek, maar voor de wandelaars een ware verrassing. Hier wordt het Brabant van weleer tentoongesteld. In een gezellig zaaltje, bomvol met blikjes, oude prenten, werktuigen enz. werden we gastvrij onthaald. De koffie stond al klaar op de tafels. Het was even passen en meten, maar er gaan veel makke schapen in een hok...

En wie ontdekten we daar? Joop Wesseling, voorzitter van OLAT. Hij was er om ons welkom te heten.

En er was nog een verrassing: we kregen een heerlijke appelflap bij de koffie. Maar vanwege het grote aantal deelnemers moest de organisatie een noodgreepje uitvoeren en kon iedereen vervolgens kiezen uit een hele of een halve. Dat kwam sommigen goed uit, denk aan de goede voornemens....

Er volgde een heel gezellig uurtje, opgeleusterd door enkele toespraken. Piet memoreerde het ontstaan van het WoD. Joop feliciteerde ons namens het

bestuur. Hij benadrukte dat hij graag aanwezig was op deze jubileumbijeenkomst van deze, voor OLAT waardevolle, groep waar ook veel vrijwilligers uit voortkomen. Vervolgens kreeg Kees van Vessem het woord. Kees heeft aan de wieg gestaan van het Wandelen op Dinsdag. Hij haalde ver-

schillende leuke anekdotes aan, zoals het feit dat het bij één van de eerste tochten heel koud en guur was en dat bij het passeren van het huis van één van de medewandelaars spontaan besloten werd om de net bereide erwtensoep soldaat te maken. De vrouw des huizes vond 's avonds de hond in de pot. Met het aantal wandelaars van vandaag zou dit niet meer zo spontaan kunnen...

Daarna vroeg Sjef, onze nestor, het woord. Hij roemde op zijn onnavolgbare wijze vooral de sfeer binnen de groep. Hij noemde ons allen een groep van vrienden en vriendinnen die er zijn voor elkaar. Hiervoor werd hij op een speciale manier hartelijk bedankt, vooral door de vriendinnen. Hij kreeg er niet alleen een kleur van, maar stond er daarna ook "gekleurd" op en dat was op het einde van de wandeling nog zichtbaar, maar dan in de vorm van lipstickafdrukken op z'n wangen.

Mieke sloot de reeks van toespraken af. Ze bedankte Hoeve Strobol voor de gastvrijheid. Mieke deelde mede dat Piet stopt met zijn werkzaamheden voor het WoD. Een spontaan applaus volgde om Piet te bedanken voor alle inzet. Er is inmiddels voorzien in de opengevallen plaats. Ondergetekende gaat graag haar steentje bijdragen. Als laatste deed Mieke een mededeling over twee trouwe WoD'ers die vanwege hun gezondheid vandaag niet aanwezig konden zijn. Later op de dag rouleerde de kaart voor hen. Ook dat schetst de sfeer binnen het WoD!

Voldaan verlieten we de hoeve. Mooie paden, bosgebieden, fraaie vergezichten...

Even later werden we door de VVV en Harry welkom geheten in Nijnsel. Het plaatselijke cafetaria was voorbereid op onze komst. We hebben zelden zo'n leuke eetgelegenheid gezien. De naam Highway 51 en de prachtige klassieke Ford voor de deur deden al iets vermoeden. Binnengekomen waanden we ons in "the USA"; het interieur ademde

menukaart en kwam bij menigeen friet en frikadellen op tafel! Maar ook de echte onvervalste Hollandse erwtensoep stond op de menukaart en die was zoals deze moest zijn: stevig gevuld. Een goede bodem om de laatste kilometers te overwinnen. Ook deze waren weer prachtig en afwisselend. Een heus klimmetje om de Dommel in "de diepte" te zien meanderen bracht ons in buitenlandse sferen. Dat werd versterkt toen we op een stukje land kamelen, lama's en zelfs zebra's zagen grazen en

de sfeer van een Amerikaanse lunchroom met op de vloer het weggewent van de Staten. We zaten bijvoorbeeld tussen El Paso en Carlsbad, met een mini jukebox op tafel en het front van een oldtimer boven ons hoofd.

In tegenstelling tot andere pauzes werd er nu flink besteld van de

konden genieten van Ierse muziek. Ton de Jong liet ons onderweg meerdere malen genieten van zijn muzikale kwaliteiten.

Even later zagen we de Vresselse Hut weer opduiken. Nee, we waren toch echt in ons eigen Brabantse land, waar de gastvrijheid hoog in het vaandel staat: een flesje fris en een lekkere chocoladereep was er aan het einde van deze mooie wandeling voor iedere wandelaar. Eerder hadden we al een stickertje gehad, als herinnering aan deze fantastische dag.

Een welgemeend woord van dank aan de organisatoren: Toon en Mieke, Piet, Irma en Truus.

We hopen dat we nog lang met elkaar op deze wijze mogen genieten van mooie wandelingen.

*-Myriam van den Berg-
(met dank aan Pierre Verstegen
voor de foto's)*

VOORUITBLIK DAGTOCHT De Rips

Vanuit Partycentrum D'n Eik in het centrum van De Rips start onze volgende winterserie-wandeling.

De Rips ligt te midden van het grootste boscomplex van Noord-Brabant. Het bestaat uit de landgoederen Stippelberg, Beestenveld en Nederheide. Vandaag gaan we de mooiste plekje van deze landgoederen, vooral de Stippelberg, ontdekken! Loop je mee....

Vooraf even wat meer informatie.

De *Stippelberg* is een groot natuurgebied van 975 ha, eigendom van Natuurmonumenten. Oorspronkelijk maakte het deel uit van het uitgestrekte heidegebied in de Peel. In 1893 kocht Abraham Ledebouer een groot stuk grond en stichtte daarop het landgoed De Stippelberg. In de periode erna werd er veel productiebos aangeplant, voornamelijk grove den en Amerikaanse eik. Het gebied werd intensief gebruikt voor de jacht. Het vormt nu een uitgestrekt bosgebied te midden van uitgestrekte, zeer intensief benutte landbouwgebieden. Er wordt wel gezegd: Het is een beboste oase in de maïswaast.

Waar komt het woord Stippelberg eigenlijk vandaan?

De Stippelberg is genoemd naar het merkwaardige verschijn-

sel stippels. Tot in de 19e eeuw werd vanuit het zuidwesten veel zand opgestoven dat tot rust kwam in het vochtiger, hoger gelegen deel. Daar vormde het de steile zandduinen die stippels worden genoemd. In de loop van de 20e eeuw werd het stuifzand vastgelegd en raakt het met dennenbos begroeid. De stippels bleven echter goed herkenbaar. Het gebied is ook van belang als broedgebied van roofvogels en leefgebied van zoogdieren zoals de das. Voor amfibieën is een lint met maar liefst 30 poelen door het gebied aangelegd. Er is dus heel wat moois te zien!

Alle afstanden passeren direct na het vertrek uit D'n Eik het *Bosmuseum*. Dit staat bekend als hét visitekaartje van De Rips. Twintig panelen, grotendeels overkapt, vertellen de geschiedenis van de plaatselijke bos- en landbouwontginningen en de mensen die bij het werk betrokken waren. Het is zeker de moeite waard om er even een kijkje te nemen!

We gaan het bos in en genieten van de variatie. Hoewel de grove den en Amerikaanse eik nog sterk vertegenwoordigd zijn, zien we ook diverse andere soorten zoals de spar, lariks, berk en beuk. Bijzonder is de laan die omzoomd is met hoge levensbomen (coniferen). Er wordt hard gewerkt aan de omvorming naar een nog meer natuurlijk bos: meer natte plekken en het verzachten van de scherpe en kaarsrechte overgangen tussen het bos en de

grootschalige landbouwgebieden in de omgeving. We zien de mooie effecten hiervan vooral aan het einde van de wandeling. Ook wordt de oppervlakte van restanten heide uitgebreid. Kortom: De Stippelberg wordt steeds mooier en daar genieten wij vandaag van!

We lopen in de richting van de Klotterpeel, een stukje van de oorspronkelijke natuur uit dit gebied, ooit een uitgestrekt veengebied. Nu resteert wat vochtige heide met een door turfstekerij ontstane plas, waarin resten liggen van het in 1939 voltooide Koordekanaal, een defensiekanaal dat onderdeel vormde van de Peel-Raamstelling.

Net voordat we dit gebied bereiken buigt de 10 km af. Zij lopen midden door de Stippelberg om na enkele kilometers weer aan te sluiten op de route van de langere afstanden én bij wagenrust 3 aan te komen.

De andere afstanden lopen dwars door de Klotterpeel om daarna terug te keren naar de Stippelberg.

De Stippelberg wordt in tweeën gedeeld door de Ripseweg, die Milheeze met De Rips verbindt. Daar ligt het boswachtershuis en voor ons: wagenrust 1. Hier kunnen we ons warmen aan een lekker bekertje koffie, thee of chocolademelk. Kort na de wagenrust buigt de 15 km af. Zij maken een mooie lus in westelijke richting en sluiten dan weer aan op de route van de langere afstanden. De 20, 30 en 40 km vervolgen de route en steken de Ripseweg over. Zij volgen een gedeelte van de Ledeboerlaan en passeren de ooit statige villa van Abraham Ledeboer. Deze staat al jaren leeg, een stukje vergane glorie....

De route wordt vervolgd in de richting van Vredepeel en komt op een mooi heideterrein. We gaan hier dwars door-

heen, smalle paadjes en prachtige vergezichten. Brabant op z'n best! Hierna volgen we de bosrand, richting het middengedeelte van de Stippelberg. Voor de 20 km komt nu de caférust in zicht. Zij buigen af om dit fraaie plekje: Natuurpoort Nederheide te gaan ontdekken. Dit ligt midden in de natuur, ver van wegen, aan een waterplaats. Een echte rustplek!

De 30 en 40 km maken extra kilometers in de richting van Deurne. Zij komen door het bosgebiedje De Bankert. Kort hierna volgt voor deze afstanden caférust 1. Hoewel, café? Op een zorgboerderij vinden deze afstanden een warm welkom.

Na de rust gaan we door het buitengebied om Milheeze heen, in de richting

van Bakel. Net voor Bakel ligt St Jozefheil, een voormalig sanatorium, nu een verpleeghuis. Het ligt prachtig te midden van de natuur. De mooie paden van dit complex verdienen het om in de route opgenomen te worden!

Voor de 30 km wordt het tijd om af te buigen. Zij komen langs het golfterrein en sluiten wat verderop weer aan op de route van de 40 km.

De langste afstand maakt een fraaie extra lus door het buitengebied van Bakel. Ze komen in de bossen van Nederheide. Hier zien we de nieuwe natuur in volle glorie: mooie waterlopen, bruggetjes, volop genieten dus. Boven de bomen tekent zich de grote KPN-toren af. Dit is een goed oriëntatiepunt, we vinden daar de exclusieve wagenrust voor de 40 km-lopers!

De tocht wordt vervolgd door de bossen van Hoge Aarle, om uit te komen bij camping De Stippelberg. Langs de bosrand en een nieuwe recreatieplas komt de 2e caférust in de Natuurpoort in zicht. Let hier eens op de mooie nieuwe overgangen tussen de oude scherpe begrenzing tussen bos en landelijk gebied. De 40 km loopt nog heerlijk een uurtje in de richting van Mortel om uiteindelijk aan te komen bij wagenrust 3. Hier komen alle afstanden samen. Zoals altijd worden we welkom geheten door de OLAT-vrijwilligers. Zij hebben een heerlijk warm soepje voor ons! Inmiddels zijn we vlakbij het zgn. Beestenveld. Kort na ons vertrek waren we hier ook, maar dan helemaal aan de andere zijde.

Na de rust lopen we terug naar De Rips. De laatste kilometers hebben nog veel moois voor ons in petto. Fraaie waterlopen in het bos leveren prachtige doorkijkjes op. Het is nog even genieten voordat De Rips in zicht komt. We zijn aan het einde van een hele mooie wandeling gekomen.

Een woord van dank aan onze routebouwers!

-Myriam van den Berg-

Noordkaap-Gallivare 2012 (670 km) (1)

Ik wil en kan niet in 1 etappe van de Noordkaap naar huis lopen, dat zal enige maanden duren. Ik heb ook nog een baan en niet zo veel snipperdagen. Mijn besluit is om 5 weken vakantie te pakken na de schoolvakantie in het zuiden en ik kijk wel hoe het zal bevallen en hoe ver ik zal komen. Ik heb alleen het vliegticket naar Alta gekocht en verder niets geregeld. Bovendien heb ik nog nooit echt overnacht in een tentje, maar er is geen andere mogelijkheid omdat de afstanden te groot zijn om te lopen van slaapplek met bed naar slaapplek met bed, dus een uitdaging voor mezelf, want nu moet ik lopen met een rugzak met een groter gewicht dan de militairen tijdens de Vierdaagse van Nijmegen. Ik wil niet door de bergen naar huis lopen omdat ik alleen ben en als er iets gebeurt, dan heb ik een probleem; de uitdaging is op deze manier al groot genoeg voor me. De planning is dat ik voorlopig over doorgaande wegen naar het zuiden zal moeten lopen. De E1-wandelroute is pas op te pakken vanaf Grovelsjon en dat is halverwege Zweden.

Maandag 13 augustus **Sint-Oedenrode-Schiphol-Oslo-Alta**

Begin van een grote uitdaging. Niet goed geslapen. Om 07:27 uur vertrekt de trein in Best volgens NS, maar die komt een kwartier later waardoor ik de

Hoe ben ik hierop gekomen? Dat kwam door een stukje in ons blad OLATNieuws. Daar stond in 2010 een stukje, geplaatst door Theo Tromp, van een student die te voet van Gibraltar naar de Noordkaap wilde lopen voor een goed doel (KIKA). Ik heb die reis gevolgd via zijn website (crossingeurope.nl). Ik werd er erg enthousiast over en kreeg ook wel zin in zo'n uitdaging. Ik begon hier over te praten met anderen en heb de beslissing genomen om van noord naar zuid te lopen. Ik ben iemand die eigenzinnig is en geen "meeloper". Bovendien zijn er wel meer mensen die naar de Noordkaap lopen, maar ik heb niemand gevonden die op de Noordkaap is gestart en naar het zuiden is gelopen.

volgende trein in Den Bosch mis. Ik kan daar wel de trein pakken die rechtstreeks naar Schiphol gaat en ik kom daar aan om 09.20 uur. Ik moet helemaal aan het uiteinde van Schiphol inchecken bij SAS. Mijn vliegtuig naar Oslo vertrekt om 11:10 uur. Ik check in, mijn rugzak (bagage) wordt ook gelabeld tot Oslo en in Noorwegen moet ik mijn bagage weer inchecken tot Alta. Ik dacht dat hij hier in Nederland al tot Alta gelabeld zou worden maar dat doet SAS niet voor Noorwegen, helaas. Mijn vliegtuig heeft 40 minuten vertraging en we vertrekken tegen 12 uur naar het noorden. Na ruim anderhalf uur landen we in Oslo; daar mijn bagage weer opgepakt en opnieuw in laten checken naar Alta. Daar ben ik vanaf. Wat gegeten en betaald met kronen. Mijn vliegtuig naar Alta vertrekt op tijd, om 16:00 uur weer in de lucht en om 18:00 uur geland op het kleine vliegveld in Alta. Er vertrekken hier minder dan 10 vliegtuigen per dag en er landen er net zo veel.

Mijn bagage opgepikt en uitgepakt en mijn rugzak omgedaan. Hij is pittig, want hij weegt 17 kg volgens de weegschaal op het vliegveld. Ik heb nog weinig voedsel en vocht bij me. Ik loop van het vliegveld naar de doorgaande weg naar Alta. Ik kom langs een hamburgertent, eet daar een hamburger en vraag de weg naar het busstation van Alta, want ik wil morgen de bus pakken naar het hogere noorden. Ik heb op internet gezien dat die bus vroeg vertrekt, dus ik wil daar dichtbij overnachten in een hotel. Na een uurtje lopen kom ik bij

het busstation; er tegenover is een hotel: Hotel Thon Alta. Daar ingecheckt maar ik moet wel cash betalen, want mijn europas van de Rabobank accepteert men hier niet. Dat gaat hard met mijn Noorse kronen. Ik kan geld pinnen bij de Nordea Bank volgens de receptioniste (20 minuten lopen naar rechts). Ik loop naar buiten en ga op zoek naar de bank. Gevraagd en ik word teruggestuurd. Het blijkt 20 meter naar rechts te zijn (zo goed versta ik Engels! (minutes/meters). 3000 kronen gepind en ik kan weer eventjes vooruit. Goed hotel en mooie kamer op de bovenste verdieping. Ik laat de gordijnen open want er kan toch niemand binnenkomen.

Dinsdag 14 augustus **Alta-Noordkaap-Honningsvag 35 km**

Om 05:35 uur opgestaan, verschillende keren wakker geworden. Het is niet donker geworden, maar wel iets schemerig. Ik krijg het ontbijt in een doos mee omdat mijn bus al om half 7 vertrekt en het ontbijt pas om 7 uur te nuttigen zou zijn. Ik koop bij de chauffeur het buskaartje tot Honningsvag. Hier kan ik wel pinnen.

We vertrekken met 8 passagiers naar het noorden in een grote bus voor meer dan 50 passagiers. Mijn rugzak gaat onderin de bagageruimte. De route gaat over de E6 naar Skaidi, waar de eerste stopplaats is en de chauffeur een kop koffie gaat pakken. Na een kwartiertje vertrekken we rechtsaf naar Olfjord, binnen een halfuurtje zijn we

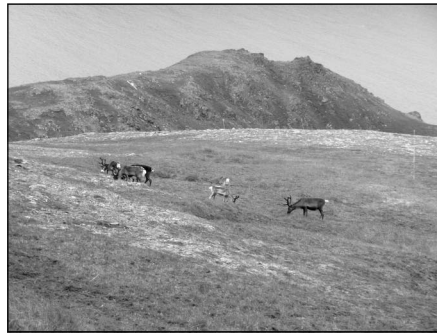

daar. Daar is een grotere rust ingelast en moeten we overstappen in een andere bus als we nog verder naar het noorden willen. Dat willen de meesten. Om half 10 vertrekken we naar Honningsvåg. Ik zie de hele weg waar ik de komende dagen weer over terugloop naar huis. We rijden door verschillende tunnels en ook door de beroemde en beruchte Noordkaaptunnel naar het eiland(!) waar de Noordkaap op ligt en een uur later arriveren we bij het toeristenbureau van Honningsvåg. Daar stapte iedereen uit want de bus rijdt weer terug naar Olderfjord.

Samen met mij is er een ander die ook naar de Noordkaap wil. Het is duidelijk dat het toeristenseizoen echt op zijn eind loopt, want de bus naar de Noordkaap krijgt maar 4 passagiers. Je kunt in de bus het kaartje kopen en iedereen koopt een retour. Behalve ikzelf, en de chauffeur vraagt hoe ik terugkom. Ik antwoord met "walking". Hij denkt er het zijne van en verkoopt mij een enkeltje. We vertrekken naar boven en het wordt mistig. Je kunt maar een paar honderd meter ver kijken. We rijden echt naar boven want de Noordkaap ligt op 300 meter hoogte, het is echt stijgen en dalen en geen meter vlak. Na een klein uurtje arriveren we op de parkeerplaats bij de Noordkaap. Er is weinig te zien, weinig bezoekers en erg weinig zicht. Ik heb een paar foto's gemaakt met mijn medepassagier vanaf Alta en zij (Japanse die in Duitsland werkt) maakt een paar foto's van mij bij de beroemde bol, maar die is bijna niet te zien, zo mistig is het. Ik ga naar binnen in de hal, maar ik kan de zee niet eens zien, je ziet niets spannends, ik zal het met het gevoel moeten doen dat ik toch op het uiterste puntje van Europa

sta. Na een kwartier heb ik het wel gezien en alles is schrikbarend duur, een colaatje bijv. van 8 euro. Ik heb contact met het thuisfront dat ik naar huis kom. Het is het begin van de uitdaging. Het is koud (5 graden boven nul) en ik doe beide jassen die ik bij me heb (een oranje jasje en mijn blauwe regenjas) over elkaar aan. Mijn rugzak op en daar gaan we (sorry, daar ga ik).

Het is intussen al bijna 13:00 uur en het is ruim 30 km terug naar Honningsvåg. Ik loop langs de bus met de chauffeur en die kijkt mij vol verbazing aan. De eerste kilometers loop ik lekker omlaag. Het zicht wordt steeds beter naarmate ik verder van de "kust" kom. De weg is nagenoeg leeg en als er een auto aan komt hoor je hem al van verre. Na een

half uurtje kan ik al de eerste foto's maken van rendieren die hier veelvuldig lopen en ik zie de eerste sneeuw, ik hoop niet dat dat het de eeuwige sneeuw is. Na een tijdje loopt de weg ook soms omhoog met pittige percentages, het is echt geen meter vlak. Soms heb je verschillende haarspeldbochten achter elkaar en de weg begint ook lastig te lopen omdat die erg bol loopt zodat die veel water kan afvoeren. Ondanks dat het koud is, krijg ik toch dorst en ik heb niet veel water bij me. Het is erg inspannend, want die

stijgingspercentages zijn pittig, de afdaling is met de rem erop en die rugzak kost ook energie om goed balans te houden. Het uitzicht is steeds mooier en de rendieren blijven gewoon staan waar ze zijn, maar ze lopen dan ook niet over de weg. Soms is er een afslag naar een dorpje, maar de afstanden zijn hier groter dan in Nederland.

Ik blijf gewoon de weg volgen naar Honningsvåg en ben al snel door mijn watervoorraad heen. DOM!! Na 20 km moet er een hotel zijn volgens Google Earth, maar als ik er ben is er niets te zien bij het hotel. Verbouwing bezigt zonder iemand te zien. Dan maar doorlopen en een paar kilometer verder zie ik een auto met Nederlands kenteken bij een vakantiehuisje staan. Daar maar vragen om water. Ze doen open en ze zeggen dat ze me voorbijgereden zijn toen ze van de Noordkaap kwamen. Een praatje gemaakt, lekker uitgerust en mijn watervoorraad is weer mooi aangevuld. Ik moet nog ruim 8 km tot het stadje en er is geen mogelijkheid om eerder al een bed te versieren, dus ik heb letterlijk nog een tijdje te gaan. Het is intussen al 17:30 uur, dus het wordt meteen een latertje. Ik zie al snel het vliegveldje van Honningsvåg, maar dan moet je nog enkele kilometers tot de bebouwde kom. Wel kan ik na een paar kilometer over een fietspad lopen.

Om 19:00 uur ben ik in het stadje maar alle rustoorden liggen op weggetjes naar boven. Ik besluit door te lopen en aan het einde van het stadje bij de kust vind ik een hotel: Hotel Rica. Daar kan ik een kamer boeken, maar ik kan niet dineren, te laat. Ik ga naar mijn kamer en val uitgeput op mijn bed. Als dit elke dag zo zal gaan, dan heb ik mezelf overschat en de route onderschat. Bovendien heb ik al een flinke blaar; dat komt waarschijnlijk omdat de weg ontzettend rond loopt, dus je loopt in feite schuin met je voeten. Desondanks wel goed geslapen.

-Peter van Beljouw-
(wordt vervolgd)

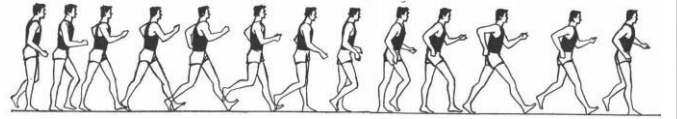
Cursus wandelbegeleider

Beste leden,

In de omgeving van Son of Sint-Oedenrode wil ik een cursus wandelbegeleider organiseren. De KNBLO komt dit ter plaatse doen mits er voldoende deelnemers zijn. Daarom deze oproep aan jullie: wie doet er mee en vind het fijn om aan deze gratis cursus mee te doen. De cursus duurt een dag. Zelf heb ik dit aangevraagd omdat ik met ouderen wil gaan wandelen. Wellicht zijn er meer mensen binnen OLAT die dat nuttig vinden.

Aanmelden kan via de mail aan
elinejansen17@gmail.com
of per telefoon op nr. 06-14917905

Met vriendelijke groeten, *Eline Jansen*

Huwelijk

Op 14 februari treden *Ronald Menting en Diny Koolen* in het huwelijk.

De plechtigheid vindt om 14.00 uur plaats in Museum 't Oude Slot, Hemelrijken 6, 5502 HM Veldhoven.

De receptie vindt plaats van 16:30 - 18:00 uur bij

Landgoed de Biesheuvel,
Hoogcasteren 25, 5528 NP Hoogeloon.

Wij wensen het echtpaar veel geluk en voorspoed.

Aanpassing op het Graaf van Hornepad voltooid

Nog net voor het einde van het jaar 2013 (en eerder dan verwacht) is het Graaf van Hornepad bij het nieuwe eco-duct (oversteekplaats voor dieren over de A2) bij wegrestaurant De Wildenberg "Goudreinet" weer geheel in orde. De omleiding is verwijderd en de oorspronkelijke route kan weer in zijn geheel worden gewandeld. Alleen als de wandelaars nu aan de overkant van de A2 linksaf gaan op de Dr. Anton Philipsweg (zie de gids op p.35 bovenaan), moeten ze eerst door een klappoort het natuurgebied binnengaan. De trap rechts omlaag is iets dichterbij gelegd, maar leidt opnieuw rechtstreeks naar de verharde weg beneden. Vanaf hier is niets veranderd.

-*Theo Beelen*-

15 jaar WoD (Wandelen op Dinsdag)

Op 7 januari was het zover, WoD bestond 15 jaar. Dat werd gevierd en hoe.... er waren maar liefst 76 deelnemers die samen van een werkelijk schitterende wandeltocht hebben genoten. Iedereen was er, dus viel er veel te buurten.

Op de hoeve Strobol - ingericht in de sfeer van de jaren dertig - was een extra rust ingelast met een speech door Joop Wesseling, onze voorzitter. Tijdens de koffie met appelflappen hield onze nestor Sjef van Gestel een praatje en werd na afloop door alle vrouwen gezoend. Kees van Vessem vertelde een aantal korte anekdotes, die hij in de afgelopen 15 jaar meegemaakt had.

Onder een lekker winterzonnetje maakten we de mooi uitgezette route af, met onderweg nog een tweede rust in Nijnsel, waar de American Highway 51 ons even terugzette in de sixties.

Na afloop was er nog een drankje voor iedereen.

Zelf had ik nooit kunnen denken dat het WoD zo'n succes zou worden.

Ik zou zeggen: "op naar de volgende 15 jaar".

Namens alle enthousiaste wandelaars wil ik Mieke en Toon van Boxtel, Piet van der Zande en Truus Kusters hartelijk danken voor dit mooie jubileum.

-*Truus van Vessem*-

Medeleven bij het overlijden van wandelvrienden

Pouwel Vos, voorzitter van de Politiesportvereniging Renkum. Hij was ook jarenlang marsleider van de Airborne Wandeltocht in Oosterbeek.

Jaap Haalboom, bij heel veel wandelaars bekend vanwege zijn prachtige fotoreportages op het Picasa webalbum over wandeltochten. Ook bij OLAT-evenementen, zoals de Grenzeloze Tocht was hij regelmatig te gast.

Wij wensen hun nabestaanden veel sterkte om dit verlies te dragen.

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
2 mrt	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema
8 mrt	De ZuidWesthoek	Thor, Roosendaal	110 km	16.00	500	
8 mrt	De ZuidWesthoek	Steenbergen	80 km	19.30-21.00	360	
15 mrt	Ede	WS '78	60 km	07.00	250	
15 mrt	Oosterwolde	FLAL	60 km	08.00	250	
16 mrt	Bergeijk	OLAT winterserie	50-60 km	07.00-07.30	200-250	100
23 mrt	Tilburg	OLAT prestatie/wedstrijd	50 km	10.30	schema	350
			30 km	11.30	schema	250
			20 km	13.30	schema	150
			10 km	13.30	schema	100
			5 km	14.30	schema	50
28 mrt	Klarenbeek	WS '78	60-80 km	22.00	250-360	

Stand clubkampioenschap 2014

Op het moment dat ons clubblad naar de drukker gaat is er nog slechts één tocht verlopen waarbij punten voor ons clubkampioenschap gescoord konden worden. De betreffende wedstrijd/prestatietocht vond plaats op 5 januari bij RWV in Rotterdam.

Rick Liesting nam deel aan de 10 km prestatietocht en haalde daar de 1e plaats in een tijd van 0:54:26.

Bij de masters bereikte ons OLAT-lid Boetje Huliselan een 1e plaats op de 5 km in 0:28:55.

Ook Sandra de Graaff heeft haar eerste puntjes voor ons clubkampioenschap verdiend. De 10 km prestatie volbracht Sandra in 1:10:23.

-Frank Marchand-

o.a. Sandra de Graaff

Rick Liesting

Boetje Huliselan

OLAT Wedstrijd/Prestatiewandelen

Zondag 23 maart
Wielersbaan Pijnenburg
Bijsterveldenlaan 3
5045 ZZ Tilburg

50 km	€10,00	start 10.30 precies
30 km	€9,00	start 11.30 precies
20 km	€8,00	start 13.30 precies
10 km	€5,00	start 13.30 precies
5 km	€3,50	start 14.30 precies

Korting: OLAT-leden bij voorinschrijving €2,50
 AU-leden bij voorinschrijving 25%
 Bondsleden €0,50

Bij voorinschrijving het verschuldigde bedrag vóór 15 maart overmaken op **IBAN NL34RABO 0138211736** t.n.v OLAT Sint-Oedenrode.

Inschrijven aan de start kan ook.

Stufe na stufe, haarspeldbochtje na haarspeldbochtje, tree na tree naar benee

De Meraner Höhenweg in Zuid Tirol (2, slot)

Na de overnachting in Gasthaus Giggelberg vervolgen Kees en Truus hun weg op de Meraner Höhenweg. Veel klimmen en dalen langs avontuurlijke paadjes met prachtige uitzichten.

12 juli 2013 Giggelberg – Patleid

We denken om half negen als laatsten uit Giggelberg te vertrekken en passeren in een rustig tempo een bron als plotseling roets-roets-roets ons een stel wandelaars in ijltempo zwiingend passeert, bij de bron de flessen vult en ons weer snel zonder iets te zeggen voorbij ijlt. 'Zou de 89 km lange rondwandeling van de Meraner Höhenweg ook in het Guinness Book of Records staan?' vragen we ons af.

Verderop is het pad naar Hochforch bijna bezaaid met rozen. Nou ja, de afrastering tenminste. 'Zalig zijn de bergwandelaars, hun pad zal over rozen gaan', mompel ik.

Het pad plus uitzicht komt me bekend voor. Als ik het boekje pak zie ik hetzelfde pad met uitzicht op de kaft staan. Hoewel het nog vroeg is stoppen we bij Hochforch. Genieten van het uitzicht + koffie. Als we weggaan zien we de eerste groep. Even later weer een. Is het hier Wandelen op Vrijdag? Nee, hier ligt de duizendtredenklouf, die bij veel wandelaars op hun verlanglijstje staat.

Hopeloos eindeloos

We dalen af. Veel onregelmatige treden leiden ons de diepte in. Touwen langs de rotsen. Helemaal onderin een levensgrote waterval die geen duizend treden nodig heeft, maar in één trede naar beneden klettert.

Van dalen komt stijgen, luidt het gezegde. Dat doen we dan ook, maar gelukkig is de klim veel korter dan de afdaling. Denken we. Helaas gaan we na 50 meter weer de diepte in, ditmaal door een zijklouf met eveneens een bergbeek, ditmaal met stapstenen naar de overkant. Vervolgens weer steil naar boven, nogmaals een zijdal(letje) met een beekje, een primitief bruggetje en

dan weer naar boven. Tree voor tree, hopeloos eindeloos. Volgens het boekje zijn het er 978. We hebben ze niet nageteld.

Eindelijk zijn we boven. Geen treden meer en ook geen bos. Alleen grazige weiden. In de verte een boerderij, het blijkt Pirchhof te zijn, een berghut in de bloemetjes. Bloemen langs het toegangspad, rond de regenput, langs het terras en op het terras. Onweerstaanbaar na de duizendtredenklouf. We vallen neer. Salades met groenten uit eigen tuin. Boerenkarnemelk. Beter dan bier, dat maakt de benen loom.

Hier komen we ook achter het geheim van het eten van gerechten van een sterrenrestaurant van Michelin, waar we ons eergisteren bij Leiteralp zo over verwonderden. Gewoon een dag tevoren bestellen bij de huttenwaard en de volgende dag komt het sterrenrestaurant doodleuk cateren op de hut.

We zien ook enkele bekende medewandelaars en blijven wat hangen. Met frisse tegenzin stappen we na ruim een half uur op. De tocht gaat verder van boerderij naar boerderij, allemaal met terras, eten, drinken en uitzicht. Af en

toe een bankje, jawel ook met uitzicht. Op één ervan blijven we zitten, onder een paar verweerde boomknoesten met houtsnijkunst. Trollen en boerengrijsgezichten kijken ons aan. Een jong Duits stel wandelt aan ons voorbij, de mannelijke helft heeft verkoeling gezocht onder de straal van een grote sproei-installatie. Tussen oren en tenen, sokken en onderbroek is geen droge draad meer te vinden. Pas op, ga zo nat niet in de tocht staan, zou mijn oma zaliger gezegd hebben, daar krijg je de pleuris van. Helaas wandelt mijn oma niet meer op aarde, laat staan in de Dolomieten en weet ik niet wat pleuris in het Duits is. Gezondheit!, wens ik hem toe, alsof hij een niesbui heeft.

Schamel onderkomen

We weten dat het eindpunt dichtbij is en langzaam kuieren we voort. Bij Pirchhof, de volgende hut, verlaten we de 24 en dalen via de 10 af naar Patleidf, ons overnachtingsadres. Het blijkt nog een echte boerderij te zijn. Helaas is het logies maar schamel, we konden niets anders krijgen. Van de vier vorige hutten hadden er twee geen logies en twee waren volgeboekt. Padleidf was dat eigenlijk ook, maar ze vonden een oplossing in hun terrashuisje. Anderhalve bedbank met twee brede matrassen, daar glij je toch vanaf? De huttenwaardin heeft hierin voorzien door een stoel onder een van de matrassen te zetten. Geen gordijnen, geen douche, geen toilet. Sanitair in de oude boerderij, aan

de andere kant van het weitzje, 50 meter verderop. Als ik er 's nachts uit moet, struikel ik over een oude hond, die voor de deur ligt. Gelukkig blijft hij koest.

13 juli 2013 Patleid – Katharinaberg

Vandaag een korte wandeling, gevolgd door de terugreis naar Dorf Tirol. We nemen niet route 10 terug naar de 24, de Meraner Höhenweg, maar route 24a, die achter de boerderij langs loopt en later weer op de oorspronkelijke route uitkomt.

We lopen gelijk tegen een Kneipp-bad op, gemaakt van een uitgeholde boomstam, een 'Körperkulturbad' met ijskoud bronwater. Alleen voor de onderarmen en onderdempelen totdat ze gaan tintelen. Goed voor het nerveuze hart, staat er. Truus neemt meteen de proef op de som, maar jammer genoeg is er geen cardioloog in de buurt ter controle.

Via beurtelings stijgen en dalen komen we na een tijdje op de 24 terecht. De 24 begint meteen met een steil stukje zonder leuning of touw, alleen wat staken waar ooit nog een touw aan vast moet. Zou wel zo gemakkelijk zijn, want het pad is maar ruim een halve meter breed en ernaast is het tientallen meters diep. Adem in, ogen dicht en vooruit met de geit.

Aan alles komt een eind, dus ook aan deze klim en het smalle paadje. Even later zitten we op een bankje langs een gemoedelijk pad en kijken uit op de berghut Innerunterstell met een bijbehorend kapelletje van hooguit 2 x 3 meter en o ja, nog maar eens een prachtig uitzicht. Bij de volgende boerderij lopen we bijna verkeerd. We willen eerst het weiland op, maar de juiste weg loopt over een cementhoop en dan tussen twee schuren door. Nog wat later komen we bij Kopfronhof, evenals Innerunterstell met een kapelletje en vandaag (zaterdag) dicht. Geen koffie dus. Maar ja, daar zitten we niet mee, er zijn ergere dingen.

We dalen af naar het dal van de Perflbach en komen vrij onverwacht bij de brug over de beek uit. De beek da-

vert in een woeste stroomversnelling van honderden meters naar beneden. Staand op de brug zien we een mountainbiker, die ook het pad afdendert, van zijn fiets springt, zijn bidon vult met water uit de beek en weer aan de andere kant zwoegend de berg probeert te bedwingen. Ravitaillering zonder ploegleider, zeg maar. Na een korte klim met een spiksplinternieuwe leuning langs het pad komen we weer bovenaan en hebben uitzicht op het dorpje Kathari-

nenberg met een kerkje dat zó uit een toeristenfolder geplukt lijkt te zijn. Het dorp Katharinenberg is vernoemd naar een Cypriotische prinses, die indertijd door een kluzenaar in Alexandrië bekeerd zou zijn tot het christendom. Waarvan akte.

Efficiënt O.V.

We dalen af naar de asfaltweg. Na 300 meter – zoveel asfalt hebben we de afgelopen vier dagen niet bij elkaar gezien – bereiken we het dorpje en komen uit bij de bushalte. Na 10 minuten komt de bus naar Naturns, daar stappen we op de trein naar Meran en vervolgens de bus naar Dorf Tirol om daar over te stappen op de volgende bus naar de parkeerplaats bij de kabelbaan. Allemaal perfecte aansluitingen, de kosten bedragen respectievelijk anderhalve, twee, anderhalve en nogmaals anderhalve euro. Lang leve het openbaar vervoer in Zuid Tirol.

Met de auto rijden we terug naar Meran, op zoek naar ons appartement voor de komende week.

16 juli 2013 Vorderkaser – Eishof en verder

Omdat we deze week in Meran verblijven en de Höhenweg toch in de buurt blijft liggen, besluiten we nog twee dagen aan de Höhenweg vast te knopen. Eén vanuit ons eindpunt Katharinenberg en één vanuit ons startpunt Hochmuth.

Inmiddels is het sinds zaterdag onveranderlijk warm. Beneden in Meran loopt de temperatuur op tot 33 graden. Reden om zo hoog mogelijk te beginnen. We rijden Katharinenberg voorbij en stallen de auto bij het hoogst bereikbare punt, Vorderkaser op 1700 m in plaats van 1245 m bij Katharinenberg, dat scheelt een kleine 5 graden volgens de theorie.

Als we de wandelschoenen willen pakken worden we verwelkomd door een waterstraal die vanaf een wat hoger gelegen alpenweide door een sproeier rond gespoten wordt. Snel bukken en de achterklep dicht! Gelukkig hebben ze in Vorderkaser behalve water ook koffie, die we in de gelagkamer van de boerderij tegen gereduceerd tarief kunnen krijgen onder overlegging van het parkeerbonnetje. Slimme koppelverkoop!

We zien wel hoever

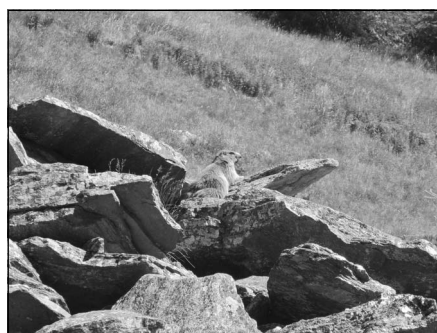
Het landschap is hier beduidend anders

dan op de vorige dagen. De begroeiing is schaarser, wordt steeds minder om uiteindelijk op ruim 2000 m helemaal te verdwijnen. De Höhenweg volgt een breed pad, dat maar één richting kent: opwaarts, met af en toe een stukje vlak. Gelukkig is het niet al te steil. Het pad volgt het dal van de Pfossenbach die op de Eisjochl op bijna 2900 m hoogte ontspringt. De wandelaars moeten ook over deze hoogte heen, om uiteindelijk te arriveren op de Stettiner Hütte, een vrij primitief onderkomen met alleen maar onderdak en koud water. Zover gaan wij niet, het is 5,5 uur wandelen en je moet ook weer terug. We zien wel hoever we komen.

Het pad is en blijft breed, het is vroeger aangelegd als militaire bevoorradingsweg naar de Eisjochl. De beek houdt ons niet alleen zichtbaar, maar ook hoorbaar gezelschap. Soms kabbelend, soms donderend. Het landschap wordt steeds weidser. Zowel voor als achter ons zien we op de toppen sneeuw liggen, met o.a. de Hohe Wilde met zijn bijna 3500 m.

We passeren de Mitterkaseralm, waar de meeste dagjesmensen stoppen, wat drinken en weer teruggaan. De volgende hut is Rableid Alm, een kleine boerderijhut, daarover later meer. We lopen door, steken af en toe een stroompje over of vinden wat koeien op ons pad en besluiten een pauze te nemen bij een onverwachte bank achter een paar struiken en manshoge steenklompen. Uit de wind en in de zon, dat is wel zo aangenaam, want we zitten inmiddels al rond de 2000 m en het is er een stuk frisser. We eten ons broodje op en als we achterom kijken, zien we op een van de stenen een murmeltier dat daar ook ligt te zonnen. We leggen hem vast – op de camera dan. De laatste hut voor de Eisjochl is de Eishof op 2100 m. Hier is de keuze voor degenen die de hele Meraner Höhenweg afleggen: overnachten of doorgaan naar de Stettiner Hütte. We doen geen van beide. We lopen door totdat we denken het wel gezien te hebben. De vergezichten worden steeds weidser. Als we een van de laatste bosjes voor de boomgrens bereikt

hebben gaan we aan de beek zitten, die hier vlak naast het pad murmelt. Voetjes koelen in het koude klaarheldere water en relaxen. We lummelen wat rond, drinken wat en besluiten langzaam weer terug te gaan. Helaas hetzelfde pad terug. Zijpaden

zijn er niet, hooguit een koeienpad naar een wat verder gelegen alm. Ik vind dat nooit zo prettig, maar Truus zit daar minder mee. Wéér langs de Eishof, de beekjes en de koeien, weer het ruime uitzicht, alleen nu de andere kant op. Weer via de Rableid alm, maar nu niet erlangs, maar erin. De boerderij ziet er uit alsof hij eeuwenoud is. Gelagkamer-tje, keukentje en een paar kamertjes met wat slaapplaatsen. Schijn bedriegt. De hut is in 1986 door een lawine volledig verwoest, maar daarna weer helemaal in oude stijl opgebouwd. We eten en drinken er wat en keren al dalende weer terug naar de warmte bij Vorderkaser. Bij de boerderijhut aarzel ik tussen een groot glas bier of een even groot glas dikke koude boerenkarnemelk. Tja... bier is er overal, dus wordt het karnemelk die er zo dik uitziet dat je denkt er een lepel recht op overeind in te kunnen zetten. De auto brengt ons terug naar Meran. Drieëndertig graden in de schaduw.

17 juli 2013 Hochmuth – Longfallhof

We beginnen exact op dezelfde plaats als precies een week geleden. We nemen de kabelbaan van Dorf Tirol naar Hochmuth, maar lopen – eenmaal op de Höhenweg aangekomen – nu precies de andere kant op. Het begint op 1360 m met een breed pad naar beneden, richting Dorf Tirol en we zijn al bang een afslag gemist te hebben en zo terug te komen bij de voet van de kabelbaan. Gelukkig volgt er na de eerste boerderij – ook alweer een berghut – een splitsing en die gaat flink omhoog. De meters die we eerst afgedaald zijn, moeten we weer terugwinnen. Geen nood zegt een ons tegemoetkomende wandelaar, straks gaat het zo steil omlaag dat je op je kont naar beneden kunt roetsen. Inderdaad, na een vlak stuk gaat het steil en nog steiler naar beneden. Veel treetjes. Naar beneden roetsen zou toch een blauwe kont opleveren. Stufe na stufe, haarspeldbochtje na haarspeldbochtje, tree na tree naar beneden. Kettingen om je op het smalle pad aan vast te houden. Honderden meters dalen. We houden ongeveer

gelijke tred met een Duits echtpaar van onze leeftijd. Alleen de rustpunten verschillen. Uiteindelijk komen we terecht bij Longfall op 1075 m. We delen met de Duitsers een tafel en eten, drinken en babbelen wat. Zij verlaten de route 24 (Meraner Höhenweg) en dalen verder via de nr. 6 over een breed pad

voort. Opeens toch een afslag. Niet de goede, deze ligt veel verder, maar hij gaat in ieder geval naar beneden en dat is voor ons voorlopig de goeie kant op. Bovendien een mooi pad, een slingerend eenmanspaadje door het bos. Wat schetst onze verbazing als we een kilometer verder onverwacht bij een

naar beneden. Dat vinden we te saai en wij vervolgen de 24 om daarna via de 27, een zgn. 'waalweg' een weg met diverse bronnen uiteindelijk ook op de 6 te belanden, maar dan een stuk lager.

De weg kwijt

Het pad slingert en slingert, kruist diverse smalle stroompjes, maar een afslag, ho maar. We blijven kijken, maar de tamelijk steile helling biedt geen enkele mogelijkheid om af te dalen. We zijn letterlijk de weg kwijt. We modderen enkele kilometers

splitsing komen waar een duidelijk pad van boven komt. Het is de door ons gemiste 27a. Het verloren schaap/pad is teruggevonden! Waar komt die nou ineens vandaan? Ik ben zo fanatiek in kaartlezen dat ik wel terug zou willen gaan om te zien waar het misging. We zullen het nooit weten want Truus heeft meer realiteitszin en we vervolgen onze weg naar beneden. Na het oversteken van een beek komen we uiteindelijk op de 6 terecht, een breed steil grindpad dat niet prettig loopt. Het is saai en gaat uiteindelijk over in asfalt. We dalen door, hoe lager hoe warmer, verder niets te melden. Nog een paar bochtjes en opeens staan we voor het parkeerterrein bij de kabelbaan en bij de auto.

Einde van 6 dagen wandelen op de Meraner Höhenweg.

-Kees van Vessem-

*Voor degenen die graag wat meer informatie willen: kijk op www.meraner-hoehenweg.com en het boekje (Duitstalig) heet *Südtirol: Meraner Höhenweg*, uitgegeven in de serie *OUTDOOR*, der *Weg ist das Ziel*, bij uitgeverij Conrad Stein Verlag ISBN 978-3-86686-360-6*

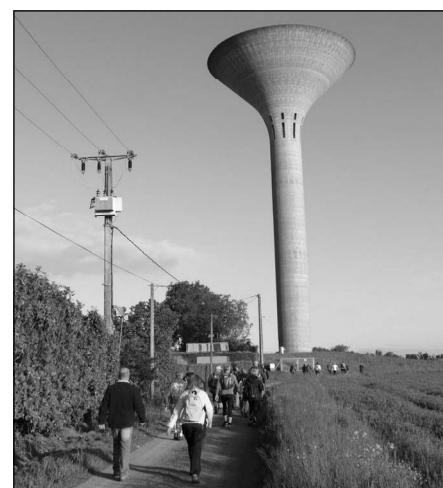
Watertorens van dichtbij nog mooier dan van veraf Wandelvierdaagse van Chantonay (2, slot)

In het januari-nummer van OLATNieuws kon u al genieten van een verslag van de eerste twee dagen van deze vierdaagse. Wij vervolgen met dag 3 en 4.

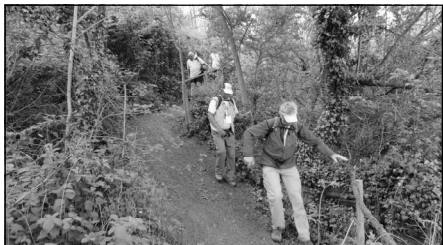
Dag 3

Zo'n grote boomgaard heb ik nog nooit gezien. Wel twee miljoen bomen volgens de folder die we in onze handen krijgen gedrukt als we uit de bus stappen. We gaan dwars door een kas vol bloeiende palmbomen, langs oeroude olijfbomen en kunstig spiralende buxustruiken. Ik loop vandaag met Hennie, Tiny en Toos, die verrassend hard van start gaan. Via een smal paadje verlaten we het terrein. Het voert naar een bos langs een ravijn. Aan de overzijde

torens de rotsen honderden meters boven het dal uit, met her en der geelbloeiende brem tegen het steen. Een oude groeve, denkt Toos. Er valt zoveel te zien! Het is schitterend. Door het maken van foto's raak ik wat achterop en eenmaal in een dorpje maak ik vaart om de anderen in te halen. We gaan naar beneden, maar niet ver, want aan de andere kant van het dorp wacht al een volgende heuvel om te beklimmen. Op de top steekt een Mariabeeld boven de rotsen en struiken uit. Ruige natuur,

ik geniet. Dan volgen een aantal torens achter elkaar, sommige ruïnes een halve meter hoog, andere nog redelijk intact. De functie is niet direct duidelijk, tot er drie op een rij verschijnen, waarvan één nog smalle wieken heeft.

Molens! Hierna wordt het landschap minder spectaculair, maar niet minder fraai. We hebben uitzicht op verre velden en twee witte watertorens. We komen uit bij een oorlogsmonument met beeltenissen van mensen, soldaten in verschillende functies die voor Frankrijk hebben gevochten. Uiteindelijk bereiken we een dorp waar zo her en der foto's hangen van vervlogen tijden. Foto's van soldaten, van mensen dansend om de molens. Algauw worden we weer een privéterrein opgestuurd, dit keer de oprit van een vestingboerderij. Het beeld van een vesting wordt nog versterkt door het toiletuitbouwje dat halverwege uit de gevel steekt, zoals kastelen dat ook wel hebben.

We lopen door het gras van een weiland, de koeien die ons belangstellend bekijken, staan veilig achter een elektrisch touwtje. Bij een manege is de tweede wagenrust en direct na het verlaten ervan word ik afgeleid door een Mariabeeld in een vervallen kappeltje. Een enorm kruis staat erboven. We zijn nu heel dichtbij een van die sierlijke watertorens die de heuvels rond Chantonnay domineren en van dichtbij zijn ze nog mooier dan van veraf. We lopen er omheen en mogen hem van alle kanten bewonderen. Hij steekt mooi af tegen de donkerblauwe wolken die regen beloven. Tot nu toe hebben we het vrij makkelijk gehad, met droge bospadjes, grind en asfalt. Dan krijgen we gelukkig een holle weg waar we tot onze zolen wegzakken in de modder. Ik

weet niet waarom ik modder zo leuk vind, maar ik geniet ervan. Geleidelijk is de lucht betrokken en de wind aangewakkerd. Het wordt fris.

Dan begint het te regenen. Even kijk ik het aan, maar als de druppels groter worden, trek ik toch mijn poncho aan. Het blijkt maar een kort buitje en bij de volgende rust aan de rand van een stuwmeer kan hij weer uit. Na een snelle greep uit het aanbod van chocolade en gesuikerde winegums lopen we langs velden van wuivend gras met een machtige boom op een heuveltop. We lopen vlak langs het water en letten op onze voeten om niet in het water te stappen. Ik haal een steentje uit mijn schoen en terwijl ik even stil sta, springt

een grote vis met zijn hele lijf uit het water. Via een oude brug steken we het water over en lopen langs de andere oever terug. Het lijnenspel van gras, water en nog bruine akkers is schitterend. Het is zo vredig hier.

Je komt vrijwel geen Fransen tegen, geen auto's met harde muziek uit de boomboxen, geen vliegtuigen. Niets verstoort het geluksgevoel dat de zingende volgens en olijke bloemen over ons uitstorten. Wandelen als een God in Frankrijk. Voor dagen als deze is het spreekwoord uitgevonden.

De laatste rust is bij een kasteeltje dat zo te zien nog gedeeltelijk wordt bewoond. Het gazon is kort geschoren, maar even verderop buigt het frame

van een plantenkas zich over hoog opgeschoten gras. Langzaam lopen we terug naar Chantonnay. Gras- en grindpaden, zo nu en dan wat modder. We komen weer langs een lavoir en dit keer is het water zo helder dat we de kikkers op de bodem kunnen zien zitten. We verwachten het kasteel van gisteravond nog eens in daglicht te kunnen zien, maar we gaan met een ruime boog om het Signourais heen. We komen Chantonnay binnen en de laatste 3,5 km zijn zwaar. Mijn voeten zijn moe en het tempo is eigenlijk iets te laag voor me geweest vandaag. Toch laat ik Toos niet alleen, na een hele dag samen te hebben gelopen. Zoals het hoort komen we samen over de finish.

Dag 4

Geen bussen vandaag, maar twee grote lussen om Chantonnay zelf. Op de kaart die bij de start hangt, ziet het er niet veelbelovend uit, maar dat blijkt mee te vallen. Dit is Chantonnay. Het is hier altijd mooi. We zijn snel de stad uit en lopen langs een akker. Hoewel de dag grauw begon, werpt de zon prachtige stralen door de wolken heen. Ik loop weer met Martin en via een graspad komen we bij een boerderij uit met twee poorten, die er indrukwekkend uitzien. Terwijl ik een steentje uit mijn schoen pulk, leest Martin op een bordje dat de boerderij uit de 15^e eeuw stamt. Helaas is het poortgebouw het enige wat redelijk intact is. Langs een ronde toren die even oud is als de boerderij, lopen we een smal paadje op. Het

paadje leidt naar een vijver waar het water zo hoog staat dat er een pallet aan te pas moet komen om ons droog over te zetten. Dan blijkt de achterzijde van de boerderij een prachtig kasteel te verbergen.

We komen uit op een graspad waar we de pijlen voor de terugweg al kunnen zien en even later ontdekken we zelfs de tweede wagenrust. Maar dat weten we dan nog niet. Schijn bedriegt. We buigen af naar St. Mars des Prés. Vlak voor het dorp is er opnieuw een lavoir en hier zwemmen zelfs twee goudvissen in. We worden door een netwerk van steegjes en achterafstraatjes geleid, tot we aan de andere kant van het dorp bij een weiland vol bloemen uitkomen. Met aan onze rechterhand een smal beekje, banen we ons een weg door het hoge gras. De zon is doorgebroken, het is heerlijk. Wat heb ik toch een geluk dat ik hier mag lopen. Het weiland gaat over in een smal pad tussen de bosjes. Ik verbaas me. Wie komt hier ooit, behalve wij? Toch kom ik na een paar honderd meter een verkeersbord tegen, dat waarschuwt voor een spoorwegovergang.

Een grapje van een student, denk ik nog. Tot ik even verderop een tweede bord tegenkom met twee schuine strepen, nog 200 m naar het spoor.

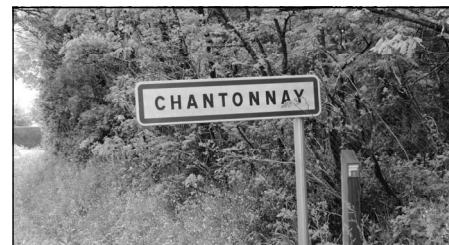
En warempel: we komen uit bij een weg en een paar stappen verder is ook echt een spoorwegovergang. Even lopen we parallel aan het spoor en krijgen dan een verscholen pad om van te snoepen, vol boomwortels, stenen en zuigende modder. Via een rustige weg en graspaden kuieren we naar de tweede wagenrust die we vanmorgen al zagen. Nog twee keer komen we een lavoir tegen, ik verbaas me erover dat ze zo algemeen zijn. We zien geen mensen die de lus nog moeten ingaan en lopen verder naar Puybelliard, waar we op een terrasje neerstrijken.

Andere wandelaars volgens ons voorbeeld en binnen de kortste keren is het gezellig druk. Geweldig, zo in het zonnetje. Na een tijdje gaan we door en lopen via een pas ingezaaide akker Chantonnay weer binnen. We komen niet verder dan de rand van het dorp, een verwaarloosd park voor het personeel van de bedrijven op het industrieterrein. Er is een trimbaan met talloze oefenapparaten, maar gezien het hoge gras eromheen worden ze niet gebruikt. Korte tijd lopen we langs de grote weg en nadat we onder de snelweg door zijn gelopen dalen we het talud af naar een oude spoorlijn. We volgen de tunnel van bomen en fluitenkruid en dan mogen we weer langs de akkers lopen.

Uiteindelijk komen we weer even in Chantonnay om aan te sluiten bij de 12 km. Meestal zijn de korte afstanden niet zo heel spannend, maar niet deze keer. Wat volgt zijn de meest prachtige kilometers van de dag. We gaan weer privéterrein op, een smal pad door een

prachtig bos, met een modderig beekje ernaast. We letten constant op onze voeten en daardoor moeten we echt stilstaan om te genieten. Luisteren naar de vogels, kijken naar de vele bloemen, hoe het water het licht vangt dat door de bomen wordt gefilterd. Door de heerlijke kronkelpaden vliegen tijd en kilometers voorbij. We klimmen het dal uit naar een wagenrust. Ik besluit de dixie eens van binnen te bekijken, maar zodra ik de deur open doe, besluit ik dat het bij bekijken blijft. Dat je in openbare toiletgebouwtjes nog een hurktoilet tegenkomt, daar kan ik wel tegen, maar in een dixie? Het is bijzonder smerig en zelfs al ben ik niet binnen geweest, ik voel me vies.

We gaan verder en dit keer zijn de aangeboden touwen erg welkom om ons over een rotspad naar beneden te helpen. Na alweer een lekker kronkelpad komen we uit bij twee tegen de rotsen aangebouwde huizen langs een rivier. Ik zie een hagedisje weg schieten in de muur. We steken een beekje over via een zelfgebouwd bruggetje en slingeren langs het dal. Dan klimmen we het dal weer uit voor een volgende heuvel. Net als je denkt dat het niet mooier kan worden, is er een pad met wel 30 cm dikke laag modder. Stilstaan is niet handig, je schoenen worden bijna van je voeten getrokken. Het bordje van 3,5 km hebben we al gehad en nog zitten we midden in de natuur. Op de plek waar we het asfalt bereiken, lijkt het wel alsof er een trekker heeft gereden.

Nog één weiland, nog een paar straten en dan is daar de finish. Veel te vroeg. Ik zou hier nog wel dagen willen lopen. Wat hebben ze hier een fantastische 4daagse.

-Rinda Scheltens-

Met Lieske op pad (5, slot)

In dit nummer het vijfde en laatste deel van de ervaringen van Lies op de Camino, de tocht naar Santiago de Compostella.

19e dag: woensdag 22 mei 2013

Van Mansillas de las Mules naar Leon
20 km

Toch weer om 05.30 uur wakker, licht geritsel en maar opgestaan. Meteen foto gemaakt van het mooie ochtendlicht. Laatste wandeldag tot Leon, daarna veel regelen voor de terugreis. Thuis in Nederland achter de pc is het allemaal gemakkelijker. Wij hebben een uitstekend ontbijt met vers geperst sinaasappelsap (dat alles voor de eerder genoemde prijs van €20,-) met Jan en Anneke en gaan om 07.30 weer op weg.

Ik denk dat we nog 1x in een herberg slapen, Ria vindt dat echt Camino, dat is ook zo. Maar ik vind dat inpakken in het donker als de lichten nog uit zijn nog steeds vreselijk lastig. Zit ik daar krom gebogen, geklemd tussen het bovenste en onderste bed. Maar ja, ik heb het toegezegd. Dus op naar de herberg van de Benedictijner-zusters in Leon. Het wordt een mooie dag, geen mooie route, dat komt omdat we naar de grote stad Leon gaan. Na 6 km een bar met zowaar klassieke muziek van o.a. Strauss en Beethoven. Heel apart! Het toilet daarentegen is verouderd en gammel. De doorspoelknop: zowel omhoog als omlaag gaat niet, (ik hield de knop in de hand), van het fonteintje zit de kraan los, maar in het halletje kunnen alsnog de handen gewassen worden.

Verder weinig te vertellen over deze route, alleen dat het geluid van auto's etc. toeneemt.

Rond 12.30 uur aankomst in Leon; nog een bocadillo gegeten.

In de stad zien we plotseling Paula zitten, de leuke Nederlandse (was samen met haar broer Sjors). Zij heeft zoveel pech gehad, eerst blaren, bloed-

blaren, toen zware diarree, ze heeft er 8 dagen uit gelegen, haar broer is doorgelopen en zij is hem met de bus nage-reisd. Het ging goed, maar nu: ze heeft een wortelkanaalontsteking. Erg pijnlijk natuurlijk, a.s. vrijdag heeft ze een afspraak bij de tandarts. Daarna stoppen ze en reizen ze per trein naar Santiago en misschien nog naar Finistère ter afsluiting. Wat heeft Paula een pech! We vragen waar ze logeert, soms ook in de herberg? Nee, in een fijn hostel vlakbij de kathedraal, waar we nu vlak onder staan. Het is hostel San Martin op de Plaza Torres de Omana. Het moet vlakbij zijn, maar wij kunnen het niet vinden. Een vriendelijke jongeman, student van het seminarie, wijst ons de weg en besluit dan maar meteen om even mee te lopen. Wat aardig. Het is geweldig. Nauw straatje, bruine poort door, omhoog 2 trappen op. Beneden zit een oud (uitziend) advocatenkantoor. We komen binnen in een kantoor van de jaren 60, alles donkerbruin, maar schemerlampen aan en vriendelijke ontvangst. De kamer met badkamer, die we kunnen hebben voor (ik dacht) €50,-, kijkt uit over een binnenplaatsje. Ik ben helemaal blij.

Ook Jan en Anneke hebben er een kamer genomen, zij wachten op Dan en Johan die onderweg zijn naar Leon. Meteen douchen, wasje doen, de rugzak herindelen, d.w.z. opruimen, want vanaf nu slapen we niet meer in een herberg. We hebben heel wat uit te zoeken voor de terugreis. We besluiten naar het treinstation te wandelen en bewonderen en passant de mooie oude gebouwen onder een stralende hemel. Wij hebben namelijk onze vlucht van maandag 27 mei omgeboekt naar zaterdag 25 mei om 09.30 uur vanaf Biarritz. Nu moeten we uitvinden hoe we daar het beste naar toe kunnen reizen. Op

het treinstation worden we niet vriendelijk te woord gestaan, dus gaan we naar het busstation een eindje verderop. Na drie keer vragen en samen overleggen doen we het volgende: donderdag 23 mei om 09.30 uur met de bus naar Valladolid. Aankomst 11.30 uur. Dan kunnen we mooi lunchen en om 13.30 uur met een andere bus naar Sebastian. Daar zullen we een hotelletje moeten zoeken, want we komen pas aan rond 19.45 uur. Wij dus weer terug, misschien dat het toeristenbureau hierover informatie kan geven. Dat is nog gesloten tot 16.00 uur, dus moeten wij even op een terrasje iets drinken natuurlijk. Even later blijkt dat ze ons niet kunnen (willen?) helpen, want ze hebben alleen informatie over Castilië/Leon en San Sebastian is Baskenland! Wij vinden gelukkig een klein reisbureau, maar we moeten wachten tot 17.00 uur dan is het weer open. Ja we zijn in Spanje hé!. Dus hebben we even tijd om naar de kathedraal te gaan voor een stempel in ons pelgrimspaspoort, de gebrandschilderde ramen te bewonderen en een bezoekje brengen aan de claustrum. Daarna dus naar Zafiro Tours waar we heel vriendelijk worden geholpen. Men denkt met ons mee en er wordt uiteindelijk een hotel gevonden op 1,5 km afstand van het eindpunt van onze bus. Dat moeten wij toch wel kunnen lopen!? Met een uitdraai van alles en de bevestiging gaan we weg. We eten met Jan en Anneke, jammer, dit pelgrimsmenu is niet veel bijzonders, maar kost ook slechts €8,50.

Eerlijk gezegd heb ik niet zo'n afscheidsgedoe. Aan alles komt een einde, het leven uit de rugzak ben ik even klaar mee. Er staan ons nog twee reisdagen te wachten, dat moet ook nog goed verlopen. Na het eten besluiten we om koffie en nog een lekker glas te gaan drinken en we vinden een moderne bar, door Jan uitgezocht.

De barman adviseert een bepaalde wijn, uit de streek denk ik, dan komt hij met de fles. Ik kijk nog eens goed en ik schrik me rot. Het blijkt 15% alcohol te zijn. Wijn met zoveel alcohol. Dat kan niet lekker zijn! Het is geen port! Mijn gezelschap kijkt een beetje ontsteld door mijn commentaar en de barman komt terug met 4 verschillende flessen, of ik maar even wil kiezen, ik mag ook proeven. Het zijn o.a. een Faustino, Marques de Riscal (niet de eerste de beste), een Anares en een onbekende. Ik kies voor de Rioja Anares en die bevalt prima.

We gaan pas om 23.00 uur slapen, we hoeven morgen niet vroeg op.

20e dag: donderdag 23 mei 2013 reisdag van Leon naar San Sebastian

Rustig opgestaan, Jan en Anneke willen ons uitzwaaien dus ontbijten we onderweg naar de bus ergens. Daarna mooi op tijd de bus in en uitzwaaien. Het verloopt soepel. Lekker onderweg naar ons bekende stukken kijken. De bus stopt ook af en toe onderweg, zodat je naar toilet kan. Om half 12 eruit in Valladolid.

Daar hebben we een leuke pauze. We vinden dat we niet echt de stad in kunnen gaan, maar even naar buiten is wel lekker. We lopen buiten een beetje te kijken waar een gelegenheid is om te eten, dan worden we aangehouden door een Spaans echtpaar. Of we pelgrims zijn, ja dat is wel te zien aan onze enorme rugzak. Waar we vandaan komen. Nederland natuurlijk. De man helemaal enthousiast, had 7 jaar in Duitsland gewerkt en was 1 dag naar Nederland geweest, helemaal goed met al die bloemen. Ook zijn vrouw is alleraardigst en omhelst ons als we weer

verder lopen. Vlot daarna vinden we ook een goede bar om iets te eten, thee met een broodje wat wij noemen gezond en een stukje tortilla. Bij elkaar €4,40, kom daar in Nederland maar eens om!

Dan de bus in voor de lange rit tot 20.00 uur. Hij stopt gelukkig bij grotere plaatsen als Burgos etc., meestal 15 minuutjes, voldoende om de benen te strekken. Ergens koop ik uit verveeldheid een zakje pinda's, krijg er meteen een zakje pelpinda's bij voor in de bus. Toch is het helemaal niet zo langdradig. Het lukt me zowaar om per telefooninternet een kamer te zoeken in Biarritz, waar we morgen naar toe gaan. De

hele vakantie heeft de smartphone mij gruwelijk dwars gezeten, geen verzending, vollopen, geen ruimte. Daar is het laatste woord nog niet over gezegd!

Het weer wordt naarmate we dichterbij de Franse grens komen steeds slechter, zwaar bewolkt, behoorlijke regen. Gelukkig is het als we eenmaal Baskenland inrijden weer beter en kunnen we nog genieten van de prachtige natuur daar. Na verschillende stops komen we toch tamelijk gammel aan in San Sebastian, we zijn in Baskenland.

En nu? Naar het hotel. We hebben de route en na even beraadslagen gaan we. Deze stad bestaat volgens mij alleen maar uit heel erg omhoog, bocht, bochtje etc. Wij kunnen de weg helemaal niet vinden. Laten ons natuurlijk niet zo maar uit het veld slaan, maar ik begin toch wel visioenen van een taxi te krijgen. Toch zijn we dicht in de buurt, maar ook de vijfde persoon die we het vragen kijkt bedenkelijk, zegt: het is vlakbij maar zo moeilijk uit te leggen. Het is al half negen geweest. Uiteindelijk komen we een jong stel tegen, weten jullie waar hotel Palacio de Aiete is? Nou wij komen hier niet vandaan, zijn van Gran Canaria, maar wij logeren daar. De berg op, de hoek om en etc. Ja ja, weer niet gevonden. Uiteindelijk staat daar een oudere man die aan het praten is met een jongere man met de armen vol boodschappen. Ja hoor, die weet het, maar zegt: het is ingewikkeld om het uit te leggen, stap maar in de auto, ik zet je even af. Ik heb nog even gedacht: kan dat wel. Maar Ria aarzelt geen moment en inderdaad, hij is van goede aard. Zo komen we aan in ons chique hotel. Blij dat we zijn. Ik laat alles uit de hand vallen en spring onder de douche. Wat een heerlijke luxe. We gaan ook nog "dineren" ook al is het onderhand 21.45 uur. We laten ons de wijn en het eten goed smaken. Toch wel moe, maar dit keer niet van het wandelen, vallen we in slaap.

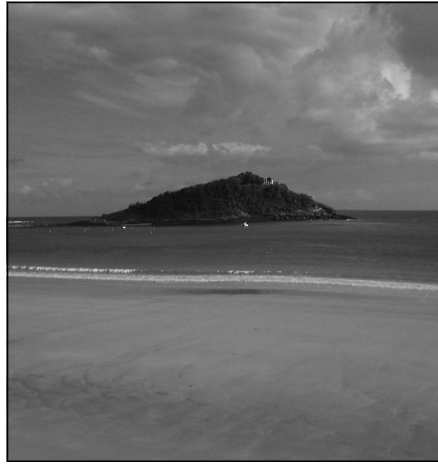
21e dag: vrijdag 24 mei 2013
reisdag van San Sebastian naar Biarritz
22e dag: zaterdag 25 mei 2013
van Biarritz naar Rotterdam

Heerlijk luxe geslapen. Er waait een stevige koude wind, ik moet 's nachts de balkondeur dicht doen, weet ik nog. In de bar van het hotel ontbijtje gedaan en dan toch weer de rugzak om en naar de bushalte gelopen. Vanmorgen gaat het beter dan gisteravond. Als we er bijna zijn, raken we in gesprek met een Spanjaard en die beweert dat het handiger is met de trein (metro) te reizen. We zijn er vlakbij, dus vooruit maar. We zijn er een uurtje zoet mee en lopen door het centrum van San Sebastian en ook nog een stuk langs de boulevard en het strand. Leuk hoor.

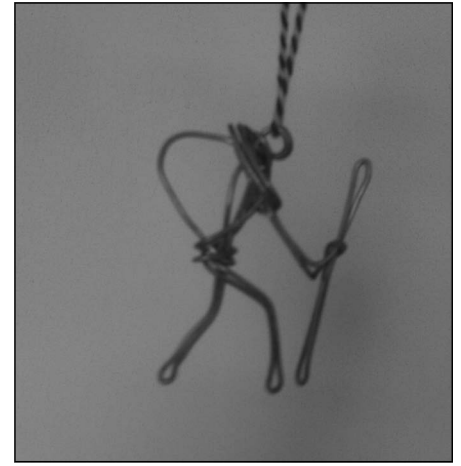
We stappen in de metro voor €1,70, die ons naar Hundaya (Hendaia), de grens van Spaans/Frans Baskenland brengt. De metro stopt hier ook helemaal, gaat gewoon niet verder, we zijn in Frankrijk.

Onderweg krijg ik een bericht van Dan, hij is aangekomen in Leon en nu ook onderweg naar Biarritz, waarschijnlijk treffen we elkaar ergens aan het eindpunt, misschien dat we gezamenlijk de avond door kunnen brengen + hotel in

Biarritz! Hij heeft nog steeds hevig last van zijn been, dus was naar huis gaan de beste optie. Nou, als je iets afspreekt lukt het niet, maar daar komt Dan aanwandelen.

We vinden uit dat de trein naar Biarritz om 12.26 uur gaat. Hartstikke duidelijk hoor, er staat aangegeven: DAX, ik heb het maar even aan het loket gevraagd! Een oud gammel, piepend beestje de trein, maar binnen een half uurtje komen we aan in Biarritz. We krijgen toch weer een bui over ons heen, net als we in de Toeristeninfo staan voor een plattegrond. Het hotelletje Le Petit Hotel ligt pal aan zee in een smalle straat. Als je een beetje uit het raam hangt, kun je de zee zien, maar meer nog horen we hem bulderen! We hebben samen alweer een 3-persoons kamer, alsof het nooit anders is geweest! Natuurlijk gaan we de stad in. Wat jammer toch dat het zó koud is, alle grote en talrijke terrassen staan leeg. Er zijn veel modezaken en niet de eerste de beste.

We genieten nog even van de zeelucht en de enorme branding met gele, grote, hoge golven, er zijn nu en dan felle opklaringen. Verder veel oud chique, maar goed onderhouden. We gaan ook nog een grote kerk in. Tenslotte eten we nog een crêpe en daarna aan de port om warm te worden! Een mooie stad, ik zou er nog wel eens naar toe willen. Vlakbij ons hotel eten we. Dan heeft eindelijk eens mosselen, we zijn echt aan de Franse kust, ik heb iets van kalfsvlees en Ria weet ik niet meer.

De hoteleigenaar is een druktemakertje en "verkoopt" ons een ontbijtje voor €6,- en bestelt voor ons op zaterdagmorgen de taxi. Die is er binnen 3 minuten en ook het vliegveld is niet ver.

Comfortabel vliegen we met Transavia naar Rotterdam, waar we precies op tijd aankomen. Rein wacht ons op en brengt mij naar Nijmegen, waar Joop in vergadering zit. Nog even een stukje en ik ben weer thuis in Berlicum.

Een mooie wandelreis is ten einde.

-Lies Wesseling-

Vooruitblik Ruta de la Plata

Afgelopen voorjaar liepen *Anneke en Herman Lieven* de pelgrimstocht naar Compostela via de zuidelijke route. Hoe dat verliep lezen jullie vanaf de volgende editie in ons clubblad. Alvast een kleine vooruitblik.

Van Sevilla in Zuid-Spanje naar Compostela in Noord-Spanje is een route van ca. 1000 km. Na veel discussies met diverse Spaanse pelgrims besluiten we te gaan lopen in het voorjaar. Volgens insiders is het in augustus veel te warm en is het land dood en dor door de zinderende zon die de hele zomer brandt. We moeten ons normale schema wat aanpassen, maar dat is geen probleem. In Portugal waar we januari en februari doorbrengen kunnen we heerlijk door de heuvels wandelen en met onze bepakte rugzak is dat een zeer goede training. In maart maken we nog wat wandelingen door heuvelachtig Limburg en over de glooiende Veluwe. Op 13 April 2013 vliegen we naar Sevilla, we zijn er helemaal klaar voor!

Wandelen op het Pieterpad, deel 2 (4, slot)

Sittard

Via de Limbrichtstraat komen we op de Grote Markt uit. Het is alweer precies 12.00 uur als we over de markt lopen. Het is er een gezellige drukte, want de markt is zo te zien ook de finishplaats van een sponsorwielertocht. De tocht heet: "De dood of de gladiolen". Alle wielrenners die over de finish komen krijgen dan ook als beloning een bosje gladiolen. Wij lopen ook onder de finishlijn door, maar helaas geen gladiolen. Wel krijgen we een bidon en een plak ontbijtkoek. De binnenstad heeft enkele fraaie kerken, een Kloosterkwartier, prachtige vakwerkhuisen en natuurlijk een heleboel gezellige terrasjes.

Geschiedenis

Sittard is na Maastricht de oudste stad van Limburg en kreeg al stadsrechten in 1243. Tot de Franse tijd behoorde "Zitterd" tot het Duitse Hertogdom Gulik. Na de overgang in 1815 werd Sittard toegewezen aan het nieuwe Koninkrijk der Nederlanden. Tijdens de Belgische Opstand (1830 - 1839) was het Belgisch. Nadat Pruisen afzag van zeggenschap over de stad kwam deze in 1867 definitief in Nederlandse handen.

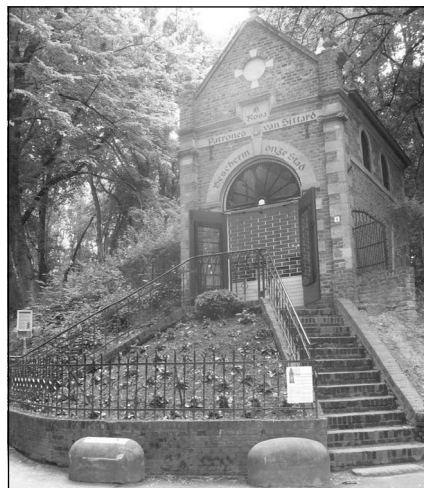
Limburgs Plateau

Na de onderbreking op de Markt gaan we toch maar weer eens verder. We zien nu ook de markeringen van het Pelgrimspad wat een tijdje samengaat met ons P.P. Net buiten de stad verandert de omgeving drastisch. We gaan nu het Limburgs Plateau op. Het is een hoogvlakte die alleen in dit stuk Nederland voorkomt. Het golvende landschap bestaat uit kalkzandsteen (mergel) wat doorsneden wordt door de Maas en de zijrivieren de Geul, de Geleenbeek en nog wat kleinere beken. De hoogvlakte is zeer geschikt voor de landbouw en de fruitteelt. De hoogvlakte is ook het woongebied van de korenwolf, eigenlijk gewoon een veldhamster. Dus uitkijken voor het gevaarlijke beest!

Voetvallen

Met het wandelen in het zuiden van Limburg zijn we ook in het meest devote gedeelte van Nederland. Op elk kruispunt staat wel een kruis of kleine kapel. We merken het meteen al als we de Kollenberg beklimmen. Het is een

stevige klim langs de "Zeven Voetvallen". Dat zijn zeven kleine kapelletjes met voorstellingen over de lijdensweg van Jezus. Jaarlijks vindt er een processie plaats langs deze kapelletjes naar de grote Kapel van de Heilige Rosa, stadspatrones van Sittard. Boven op de berg bewonderen we de Kapel van Rosa.

Het verhaal van de Rosakapel

Rosa was de dochter van Spaanse ouders die leefde in Lima, Peru. Toen ze twintig was, trad ze in de orde van de Dominicanessen. Daar leidde zij een sober leven van bidden en vasten. Rosa stierf in 1617 na een lange lijdensweg. In 1671 werd ze door Paus Clemens X heilig verklaard. In hetzelfde jaar werd Sittard geteisterd door een ernstige vorm van de zwarte pest.

De Dominicanen riepen de bewoners op om tot Rosa te bidden. En zowaar, de epidemie verdween. Uit dankbaarheid werd toen op de Kollenberg de Rosakapel gebouwd.

Een korenwolf!

Nu blijven we boven op de hoogvlakte en wandelen we tussen de korenvelden door. Zowaar zien we een korenwolf! Het is wel een heel grote van hout en hij ziet er angstwekkend uit. Wij slaan gauw af een sterk afdalend pad in naar het voormalige Seminarie Pepijn en Paulus. Tegenwoordig is het een stichting voor begeleid wonen voor mensen met een verstandelijke handicap. Wij houden onze lunchpauze in het park bij de grote monumentale gebouwen met een mooi uitzicht op de golvende graanvelden. Toch wel mooier dan die grote maisvelden. Overal zien we wel wandelaars lopen en in het weekend zijn dat vooral veel Pieterpadders.

Geneeskrachtig water

Wij gaan maar weer eens op stap, want er is nog een 8 km te gaan. We komen door het dorpje Windraak en bij een boerderij staat een overdekt bankje tegen een stenen muur met het mooie opschrift:

Pieterpadders en zo meer, als uw tong voelt droog als leer, en blaren kwellen al te zeer, vindt dan hier uw krachten weer.

Naast het bankje is een nog mooiere

“waterdrenkplaats” met een gebruiksaanwijzing erbij. Uit de pomp komt geneeskrachtig water wat helpt tegen: dorst, platvoeten, andere kwalen, zoals stuipen, bedwateren, zadelpijn en schurft. Wij nemen een paar flinke slokken water, want wellicht helpt het wel ergens tegen en baat het niet dan schaadt het ook niet.

Een paar straten verderop passeert een aantal paarden met antieke rijtuigjes.

Hellingen

Net buiten Windraak is het raak met de hellingen. Het gaat nu steil op en neer. Dwars door een heemtuin, trap op en af. Een grote boom ligt dwars over het pad, maar omdat het pad nogal diep ligt, kunnen we er met gemak onderdoor wandelen. Piet kan er met gestrekte armen net bij, waardoor het lijkt of hij de boom tegenhoudt. Een belletje naar de dames in de caravan zorgt er voor dat we straks opgehaald worden.

We gaan door het plaatsje **Puth**. Het ligt hoog aan een oude Romeinse weg van Maastricht en is genoemd naar de aanwezige waterputten. Het Pieterpad komt nog langs Kasteel Terborgh, ook wel Huis Schinnen genoemd. Dit huis staat ook in miniatuur in Madurodam. Vijf minuten later zijn we bij het station van **Spaubeek**. Er is nog niemand te zien, dus lopen we over het viaduct het dorp in. Langs de weg staat een kruisbeeld met de tekst: “Ich wis das te kaoms”. Dat is wel opmerkelijk, maar

ja, er komen zoveel P.P.-wandelaars voorbij. Even later komen Janny en Bets die ons naar de camping brengen. Vreemd is dat de tom-tom nu een route aanhoudt door kleine dorpjes in Duitsland. De eerste gang is natuurlijk weer naar het winkeltje voor een beker ijs.

Nieuwe buren

Naast ons zijn nieuwe bewoners met een tentje neergestreken. Het zijn een paar studenten van de Universiteit van Wageningen en zij lopen ook het Pieterpad. Algauw worden de wandelervaringen uitgewisseld en dan blijkt dat een van de jongens al bijna alle wandelpaden in Engeland heeft gelopen. Ik laat hem een foto zien waarop ik koffie zit te drinken bij een waterval op de Pennine Way en vraag hem of hij wellicht weet waar dat is. Jawel, dat is de High Force waterval in de River Tees bij Middleton is het antwoord. En dat klopt!

Ze weten ook alles van de vreemde bijenhotels die we onderweg gezien hebben. Zijn vader en moeder zijn ook van die verwoede wandelaars, want die wandelen in deze weken een route in de Pyreneeën. We maken er binnen een gezellige kletsavond van, terwijl er buiten zwaar onweer en hoosbuien voorbijkomen.

Maandag 6 augustus 2012

Verplaatsing naar Camping Gasthoes in Bemelen

Het is weer een dag dat we ons naar een volgende camping verplaatsen. Elk jaar staan we tijdens de 4-daagse van het Heuvelland op Camping “Gasthoes” van de Familie Huntjens in Bemelen. We hebben de planning van dit tweede deel zodanig gemaakt dat we die Heuvelland4daagse er gelijk achteraan kunnen doen. Dus is het wel zo gemakkelijk als we toch al in Zuid-Limburg zijn om naar deze camping te gaan voor de laatste etappe op het Pieterpad.

In de loop van de ochtend breken we op en rijden naar Bemelen. Bij aankomst zeggen we Rogier en Lucie Huntjens van de camping even gedag en krijgen dan de plaats waar we altijd staan, mooi bovenop met het mooiste uitzicht op de omgeving. Cor en Bets zoeken een plekje aan de andere kant van het veld. Dan moeten we natuurlijk op de camping alle andere gasten even begroeten. Het zijn bijna allemaal bekende 4-daagsewandelaars. Deze keer gaat de complete voortent aan de caravan, want we blijven hier toch minstens een week staan. Naast ons staat Marjolein, die ook altijd bij ons op de camping in Barchem staat tijdens die 4-daagse.

Dinsdag 7 augustus 2012 - 17e etappe Spaubeek (Station) - Maastricht (St.Pietersberg) 27 km

Vandaag alweer de laatste etappe!

De tijd gaat snel en het wandelen op een Lange Afstand Wandelpad ook. Het gaat toch elke keer weer snel voorbij, je begint ergens aan en een paar weken later ben je alweer met de laatste etappe bezig. Voor de laatste keer worden we dus door Janny en Bets weggebracht en om 09.00 uur vertrekken we bij het station Spaubeek.

Het is prima weer, wel fris en voor de eerste keer deze week gaat de fleecetrui aan.

We houden een paadje parallel aan de snelweg aan en dan steil omhoog door een “grubbe”. Grubben zijn holle wegen met aan weerszijden steile wanden. Meestal waren het verbindingswegen tussen de dorpen in de dalen en de akkers hoog op het plateau.

Bij een grindgroeve gaat het Pelgrimspad een andere kant uit en wij houden de Heerenweg aan. We passeren een vliegveldje voor modelvliegtuigen, te zien aan de windzak die er hangt. We lopen nu hoog op het plateau met schitterende uitzichten en in de verte zien we het dorpje **Terstraten** al liggen. Het bestaat uit een aantal grote boerderijen in de oude prachtige vakwerkstijl.

Tussen de dorpjes Terstraten en Aalbeek lopen we via een voetgangerssluisje over een oud “kerkepad”. Het heet nu Omlooppad. In de heg langs het pad staat een gedenksteen en een informatiebord van de “boze moeders”. Deze streken tussen 1991 en 1998 met succes tegen de uitbreiding van het vliegveld Maastricht.

Langs de Platsbeek

Het P.P. gaat nu door een aantal weilanden waarbij we diverse keren de slingerende Platsbeek oversteken via houten planken en voetgangerssluisjes. De koeien in het weiland kijken rustig toe hoe we dat allemaal doen. Net buiten het dorpje Aalbeek passeren we een mooi puthuisje, met daarin een oude waterput. Totdat er watertorens kwamen, werden de putten eeuwenlang gebruikt. De watertoren van Schimmert (Sjömmert), die gebouwd is in 1927, is al te zien. Het is een monumentaal bouwwerk uit de Amsterdamse School. Hier wordt hij ook wel de “Reus van Schimmert” genoemd. Op een kruispunt staat een wegwijzer die een alternatieve route van het Pieterpad aangeeft. Die leidt langs een Archeologisch Monument. Terwijl we er over nadenken om dat te doen, passeren ons een man en vrouw te paard die zeggen dat het ommetje best de moeite waard is. Dus doen we dat maar, want het is niet meer dan een kilometer extra wandelen.

Archeologisch Monument

Tijdens het aanleggen van een nieuwe rotonde op de Provinciale weg tussen Schimmert en Arensgenhout zijn restanten gevonden uit de IJzertijd, de

Romeinse tijd en uit de Middeleeuwen. Om deze vindplaats te markeren is naast de rotonde een Archeologisch Rustpunt ingericht met de naam Steenland. Op informatiepanelen is alles over deze geschiedenis te lezen. Van een grote kei kunnen we niet de steensoort herkennen, het lijkt wel wat op marmer. Op een bordje staat dat het een gedeelte is van een oude zuil van een Romeins gebouw. Eigenlijk vinden we het monument net iets te mooi glimmend uitgevoerd om een gevoel uit de oudheid te krijgen.

Ravensbosch

Bij Boerderij Bockhof in Groot Haasdal zijn we terug op de officiële route. De kasteelhoeve werd gebouwd in de 12e eeuw, doch de huidige versie is uit de 17e eeuw. Dit is ook het hoogste punt van het Pieterpad, ruim 130 meter. Na de boomgaarden van kasteelboerderij Bockhof lopen we het Ravensbosch in. Het is een oud hellingbos waar de Ravensbeek ontspringt. Het bos maakte tot 1955 deel uit van het Landgoed Holswick en is nu overgenomen door Staatsbosbeheer. We houden een koffiepauze aan een bosven. Met de hoge varens er omheen doet het een beetje mysterieus aan. Een houten plank brengt ons over de beek en we lopen daarna over een grindpad naar de verkeersweg die naar Valkenburg gaat.

We lopen onder het hoge viaduct van de snelweg A-79 door en voelen ons net van die kleine mensjes, zo hoog ligt die weg boven ons. Iets verderop de spoorlijn over en dan wandelen we langs de rand van Valkenburg door de wijk Strabeek. Dit is allemaal bekend

gebied van de Heuvelland4daagse die we al jarenlang meedoen. Door het natuurgebied Ingendael komen we bij de Geul uit. We vinden dit altijd een van de mooiste riviertjes van Limburg. Rechts van ons ligt het beroemde Hotel Kasteel St. Gerlach.

In de rivier de Geul lopen een aantal Galloway koeien die verkoeling zoeken in het water. Aan de linkerkant van het pad is de steile helling van de Cauberg.

Over de berg naar Berg en Terblijt

Nadat we de rivier een poosje gevolgd hebben, gaan we over een grindpad steil omhoog de Lange Bergweg op, waar we uitkomen langs de rand van het dorp Berg, bekend van de Heuvelland4daagse. We steken de Rijksweg over om dan door het dorpje Terblijt te gaan. De Lindenstraat wordt weer een onverharde veldweg en we kunnen onze camping bovenop de Bemelerberg vanaf het pad zien liggen. Aan de andere kant torent de kerk van Berg boven alles uit.

Modderige grubbe en mergelgroeven

Even een telefoontje om te zeggen dat we in de buurt zijn, zodat Janny en Bets alvast naar de St. Pietersberg kunnen rijden. Het bospad is een diep uitgesletten grubbe en op sommige stukken erg modderig. We moeten soms rare sprongen maken om de grote plassen te ontwijken. Vlak bij Bemelen is een grote kudde mergellandschappen bijeen gebracht in een weiland, waar een dierenarts bezig is om ze bloed af te nemen voor een gezondheidsonderzoek. Wij mogen er dichtbij staan om dit allemaal te bekijken en er foto's van te maken.

Bij de P.P.-wegwijzer in Bemelen gaan we rechtdoor en nu lopen we door de boomgaarden naar de grote stad Maastricht. Rechts van ons zien we de voormalige mergelgrotten, ook wel krijtrotten genoemd.

Maastricht

Het pad komt uit op de Bemelerweg en we wandelen door de buitenwijk Scharn met zijn mooie bungalows.

Vroeger was het een zelfstandig dorp maar het is nu helemaal opgeslokt door Maastricht. We gaan de drukke A-2 over waar volop gebouwd wordt aan de tunnel die onder de stad door moet gaan. Even later gaan wij onder het station van Maastricht door. De Wijkkerbrugstraat is geplaveid met oude kinderkopjes, zoals alle straten in de binnenstad van Maastricht. In de winkelstraat is het al een gezellige drukte. We gaan de St. Servaasbrug over en zijn nu echt in het centrum van Maastricht. Maastricht wordt ook wel de leukste stad van Nederland genoemd. Het heeft een mengeling van modern tot heel oud. De oude compacte binnenstad bestaat uit vele smalle straatjes en vooral de pleinen zijn beroemd. De stad is ongeveer 2000 jaar geleden ontstaan op de plek waar de Romeinse weg van Keulen naar Boulogne de Maas kruiste en werd Mosa Trajectum genoemd. Wij houden de markeringen aan door de stad en gaan door het Stokstraatkwartier met zijn vele mooie winkels en dan over het O.L. Vrouwenplein naar het Jekerkwartier. Gewoon midden tussen de winkels is een oude molen, nog steeds in bedrijf, waar je doorheen kunt lopen. In de zijstraat van de St. Pieterstraat is nog een groot gedeelte van de oude stadsmuur uit de 13e eeuw intact.

Naar de St. Pietersberg

Via de Tapijnkazerne die nu geen dienst meer doet verlaten we de binnenstad en gaan de Luikerweg op. De weg gaat langzaam omhoog en we passeren het fort St. Pieter, dat in het jaar 1701 in gebruik gesteld werd als een van de verdedigingswerken rondom Maastricht. Aan de overkant staat het Chalet Bergrust, wat een startpunt is voor grotwandelingen in de St. Pietersberg. Bij de parkeerplaats staan Janny en Bets ons op te wachten en samen lopen wij de laatste kilometer de St. Pietersberg op naar het eindpunt van het Pieterpad. We komen langs de grootste mergelgroeve van Nederland. Hier wordt dag en nacht door de ENCI de kalkzandsteen uit de berg gehaald. De

geschiedenis van de mergelgroeve gaat terug tot 1926 toen de eerste vergunning voor exploitatie van de mergel werd uitgegeven aan de ENCI (Eerste Nederlandse Cement Industrie). In de steile wanden zijn de gangen te zien waar vroeger de mergel uitgehouwen werd. De groeve is nu ongeveer 200 hectare groot. In 2018 zal de winning van mergel gestopt worden.

Eindpunt Pieterpad

Boven op de St. Pietersberg is een open plek waar een grote houten wegwijzer staat. Ook staat er een granietstenen zuil met een gedicht erop. Dit is het eindpunt c.q. het begin van het Pieterpad. We worden door Janny en Bets gefeliciteerd en krijgen daarbij een bos bloemen. Er worden foto's gemaakt en even rondgekeken.

Vanaf de St. Pietersberg heb je een prachtig uitzicht. Beneden ons ligt de Apostelhoeve met zijn wijngaarden, het beroemde Kasteel-Restaurant Neercanne en wat verderop het Belgische dorp Neerkanne.

Vanaf de St. Pietersberg is het mogelijk om door te lopen over de GR-5 naar Nice aan de Middellandse Zee. Deze Grande Randonnee is het meest bekende, beroemdste Lange-Afstand-Wandel-pad dat al door duizenden mensen is bewandeld. De meesten beginnen in Bergen op Zoom en dan is de afstand ruim 2500 kilometer. Wellicht is dit nog iets voor de toekomst.

We lopen terug naar Restaurant Chalet Bergrust waar we onder het genot van een biertje en wijntje nog een poosje gezellig nagenieten van een mooie be-

levenis op het Pieterpad. Van het Chalet Bergrust ontvangen we gratis (!) een prachtige oorkonde die natuurlijk in het plakboek terecht zal komen.

Terugblik op het Pieterpad

Het is ons uitstekend bevallen op het Pieterpad. In onze planning hebben we het Pieterpad opgedeeld in 2 stukken. De eerste 10 etappes werden gewandeld van 27 mei t/m 9 juni. Nog 7 etappes hebben we gedaan van 29 juli t/m 6 augustus. Het systeem van 2 dagen wandelen en de dag erna verhuizen naar de volgende camping werkte prima. Er was dan ook voldoende tijd om de omgeving te verkennen. Onderweg hebben we altijd gebruik gemaakt van boerderij- of mini-campings. Dat bevalt ons uitstekend. Grote ondersteuning bij het wandelen op het Pieterpad was toch wel dat Janny en Bets altijd gereed stonden om ons weg te brengen naar het startpunt of om ons op te halen aan het einde van de wandeldag. Verder stond altijd eten en drinken voor ons klaar en de koffiekkan voor onderweg. Een betere service was niet denkbaar!

Pieterpad aangepast en vernieuwd

Vooral in de laatste drie jaar is er veel veranderd. Wij hebben de indruk gekregen dat de kwaliteit van het pad sterk is verbeterd. Er zijn ten opzichte van de vorige routegidsjes van het Pieterpad veel meer onverharde wegen opgenomen. Ook is gebruik gemaakt van paden door nieuwe natuurgebieden. Langs de route wordt veel aandacht besteed aan de bezienswaardigheden en de aanwoners maken veel reclame door het aanprijzen van campings en B&B's. Overal zijn rustpunten bij boerderijen en stalletjes waar wat te koop is. Opmerkelijk is dan dat in de plaatsen langs de route totaal niets te verkrijgen is over het Pieterpad. Geen stickers, badges, ansichtkaarten of andere souvenirs. Gelukkig dat in het Chalet Bergrust nog steeds een Oorkonde verkrijgbaar is als beloning van het volbrengen van het Pieterpad.

-Piet Jansens-

Raaijmakers...maakt het!

**Raaijmakers
Drukwerk**

Reibroekstraat 5
5465 PN Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

Onderstaande QR-code verwijst rechtstreeks naar onze website www.olat.nl. Een extra service van OLAT die we voortaan vaker gaan gebruiken.

F O R U M

de Ganzenheuvel

CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl
Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen
Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

• Workshops • Vergaderingen • Cursussen
• Evenementen • Denksporten •

**OLAT-trefpunt
tijdens de 4-daagse**

Voor de pensionprijzen en andere bijzonderheden zie www.olat.nl

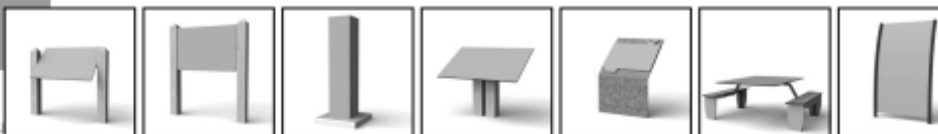
Reserveren door (deel-)betaling op bankrek.nr.
1579.74.154 t.n.v. Wandelsportvereniging OLAT
info: 06-12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

CONTRIBUTIE OLAT 2014			
	hoofdlid	seniorlid	overige gezinsleden
Basiscontributie 2014	20,00	20,00	10,00
Afdracht KNBLO-NL 2014	10,50	10,50	10,50
Contributie 2014	30,50	30,50	20,50
Lid OLAT (incl. ledenpas)	Ja	Ja	Ja
Ontvangt 11x per jaar OLATNieuws	Ja	Ja	Nee
Ontvangt jaarlijks het OLAT jaarprogramma	Ja	Ja	Nee
Korting bij OLAT wandeltochten (zie jaarprogramma)	Ja	Ja	Ja
Korting bij OLAT clubreizen (zie jaarprogramma)	Ja	Ja	Ja
Korting op wandelgidsen in OLAT wandelboetiek	Ja	Ja	Ja
Gratis wandelen bij OLAT Wandelen op Dinsdag	Ja	Ja	Ja
Gratis wandelen bij OLAT Rooise wandelingen	Ja	Ja	Ja
Lid KNBLO-NL (incl. ledenpas)	Ja	Ja	Ja
Ontvangt gratis Landelijk Wandelprogramma (LWP)	Ja	Ja	Nee
Ontvangt gratis 5x per jaar Het Wandelsportmagazine	Ja	Ja	Nee
Korting op alle landelijke wandeltochten (zie LWP)	Ja	Ja	Ja
Randvoorwaarden:			
- Alle leden van OLAT zijn automatisch verplicht lid van KNBLO-NL.			
- Jeugdleden t/m 17 jaar betalen geen afdracht KNBLO-NL.			
- Wijzig de afdracht KNBLO-NL dan wordt de contributie OLAT automatisch aangepast.			
- Als reeds via een andere vereniging aantoonbaar de afdracht KNBLO-NL plaatsvindt, dan komt op verzoek de afdracht KNBLO-NL bij OLAT te vervallen.			
- Leden met een licentie Atletiekunie betalen een additionele contributie gelijk aan de afdracht aan deze organisatie.			

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

GROOT-BRITANNIË

Hadrians Wall, Engeland
Kintyre Way
South West Coast Path langs de Zuidkust, Engeland

IERLAND

Mourne Walking Festival
Castlebar en Western Way

MADEIRA—MALLORCA

GR 221

LITOUWEN

Wandelfestival IML-kandidaat

DUITSLAND - TSJECHIË - POLEN

3daagse-3 landen wandeltocht
Saksische Schweiz Malerweg en Ertzgebirgste

INDONESIË

IML-tocht Int. Heritage Walk en rondreis Java en Bali

JAPAN - CHINA

IML-wandelingen
Diverse excursies

FRANKRIJK

4daagse van Chantonnay

THAILAND

Wandelrondreis door Noord en Oost Thailand

NIEUW-ZEELAND - AUSTRALIË

Zuidereiland - Stewart Island - Milford
- Keplertrack - Abel Tasmanpark -
Noordereiland - Blue Mountains - IML-
tochten Rotorua en Canberra

ITALIË - LIECHTENSTEIN

IML Arenzano, wandelingen in Zuid Tirol - Liechtenstein

SPANJE

Camino de Santiago
Leon naar Santiago de Compostela -
Finistère - Muria

Wandelweek Airbornepad Market Garden

Wandelen met kleine groepen
Zie wandelreizen-programma op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325—mobiel 06-52788806